

La situació a Barcelona

Una conspiració comunista a la Península?

El *Journal de Noticias*, d'Oporto, publica una extensa informació de Lisboa, amb data del dia 9, de la qual el *Galicia*, de Vigo, recull les següents interessants notícies:

L'atemptat contra el Tribunal de Defensa Social ha fet circular insistents rumors, sobre una pròxima revolució. Revolució a termini fix. El Govern, segons sembla, està informat de tot.

A Capital, referint-se també a certes apreciacions d'A República, escriu:

«Els rumors d'una revolució organitzats pels elements avançats, s'han intensificat. El nostre col·lega «A República», afirmava haver tingut una entrevista amb un conspirador. El ministre de la Guerra ve celebrant, des de fa temps, conferències amb el comandant de la guàrdia nacional republicana. A un diputat se'l crida a la policia, per a avisar-lo que els terroristes havien decretat la seva mort. La policia té confidències que es prepara una sèrie d'atemptats personals. I finalment, un col·lega nostre del matí, afirma que es troba a Lisboa un alt funcionari de la policia espanyola, el qual ha conferenciat diverses vegades amb el director de la policia lusitana.

De què es tracta?
El nostre col·lega assegura que es tracta d'una vasta conspiració de caràcter comunista, el programa del qual hi figuren diverses morts, que, a Portugal, serien portades a cap per espanyols i a Espanya pels portuguesos. Què hi ha de veritat en tot això?
El Govern, per boca del seu president, el senyor Antoni Maria de Silva, diu, en tot subtilitat, que existeix quelcom, afegint que l'hora és greu i que es necessita l'aiut de tots els republicans. Doncs, que hi ha?

Que seran i que diran documents diversos, escrits en diverses llengües, dels quals el cap del Govern ha obtingut còpies fotogràfiques per intermèdi de la seva policia especial?

No ho sabem i procurarem desxifrar la veritat, trencant el secret hermètic dels ministres i les autoritats.

Referint-se al mateix assumpte, diu «A Imprensa Nova»:

«Un delegat de la policia espanyola ha conferenciat amb el governador civil.

Sabem que en la conferència es tracta de les mesures a adoptar respecte a una conspiració d'anarquistes espanyols i portuguesos, per a exercir acció directa i mancomunada en ambdós països.

Segons el governador, fa dies han estat presos a Coimbra dos estrangers, per repartir fulles sedicioses. Se'ls traslladà a Lisboa, i en ésser interrogats, van dir ésser argentins; però davant del cònsol del Plata, no pogueren provar aquesta suposada nacionalitat.

Aleshores els estrangers es van dir espanyols, i aquest és el motiu perquè vingué a Lisboa el funcionari de la policia espanyola.

Mentrestant — acaba «A Imprensa Nova» — les autoritats espanyoles i portuguesas, prenen precaucions per a evitar que es realitzi la conspiració acurada.

LES VÍCTIMES DE L'ATEMPTAT DE VALENCIA

Aquest matí, amb l'express de València han arribat els cadàvers dels empleats de banca i borsa assassinats a València.

Els acompanyava la comissió que anà a recollir-los i els esperaven uns centenars d'amics i companys.

Foren portats al local social del carrer d'Avinyó, una de les dependències del qual quedà convertida en capella ardent.

Les gerències dels bancs han concedit festa a l'hora de l'enterrament, aquesta tarda.

ATEMPTAT

A les cinc del matí de diumenge, uns individus de la Creu Roja van

portar al dispensari de can Tunis a Francesc Nicolás Pérez, de 27 anys, habitant al carrer de Farrel, 27, el qual tenia una ferida de bala a la regió lumbar i una altra al costat esquerre, de pronòstic greu.

Va manifestar que passant per la carretera del Port, prop de l'Asil de pobres, havien sonat trets i s'havia sentit ferit, creient que l'agressió anava contra seu, perquè treballa a can Trinxet i havia rebut amenaces.

Després de curat fou traslladat a l'Hospital Clinic.

El ferit és del Sindicat Unió.

Uns agents de policia van fer investigacions i van saber que, abans de l'agressió, el Nicolás havia anat a cops de puny amb un altre en un ball, per si aquest altre havia insultat la germana del Nicolás. I bé podria ésser el fet una revenja particular.

ATACAMENT

Un xofer que es diu Alfons Rovira va denunciar que, passant, a la nit, per l'avinguda Icaria, havia estat atacat per uns individus armats que li havien pres 225 pessetes.

Ha cridat l'atenció que a poques passes del lloc on diu que va ésser atacat hi havia una ronda de vigilància, i que precisés de tal manera els fets, que digués que dos dels atacadors duïen revòlvers sistema Smith, detall difícil d'apreciar, sobretot de nit.

Segueixen les investigacions per a veure si és un atacament real o simulat.

FELICITACIÓ

El ministre de la Guerra ha telegrafiat al capità general, felicitant-se de l'acabament de la vaga i lloant els serveis prestats per la guarnició durant el conflicte.

LA PROTESTA DELS BANCOS PER L'ASSASSINAT DE VALENCIA

Els Bancs i banquers que subscriuen, en reunió celebrada dissabte a la tarda al local de la Federació, van prendre les següents acords:

Primer: Protestar de l'atemptat del qual han estat víctimes alguns empleats a València, lamentant no haver pogut establir de comú acord, amb son personal, i sens perjudici per al públic, la manera de fer ostensible el seu dolor.

I segon: Donar el caràcter d'establiments públics que en certa forma concorre en les entitats bancàries, prendre les mesures que sien precisas per tal que, restant obertes les oficines tot el temps que sia necessari, el públic pugui ésser atès a tota costa en cas que eventualment arribés a reproduir-se el conflicte plantejat de sobte ahir al matí pel personal d'alguns bancs.

Societat anònima Arnús Garí; Garriga Nogués, nebots S. en C.; Banca Marsans, S. A.; Banca Tusquets, S. A.; Jover i Companyia; Fills de F. Mas Sardà; Fills de Magi Vallis, Rosés i Companyia; Nebots de Parassols i Companyia; Nonell Germans; Banca Arnús, Banc de Pres, tecs i Descomptes, Banc Calamarte, Banc de Catalunya, Soler i Torra Germans, Crèdit i Dòcs de Barcelona, Banc Urquijo Català, Banc Espanyol del Riu de la Plata, Banc de Terrassa, Sindicat de Banquers de Barcelona, S. A.; Banc Hispano-Americà, Banc Alemany Transatlàntic, Banc de Roma, Crèdit Llionnays, Banc Anglo Sud America, The Royal Bank of Canada, Societe Generale de Banque, Banc Espanyol de Xile, International Bankin, H. T. Corporation; Banca López Quesada, Banc de Bilbao, Banc Central, Chaves i Companyia, Banc de Biscaia i Banc de Valors i Crèdit.

ALLIBERAMENT

El jutge militar don Cristòfol Fernández Valdés decretà la llibertat del paísà Eduard Garzon Alonso, que fou detingut amb motiu de la difusió de fulles sedicioses.

ELS DRETS DE MAGATZEMATGE

S'ha cursat el següent telegrama: «Excm. senyor ministre de Foment Madrid.

No obstant disposició Delegació Rē-

gia no es comptin per les companyies ferroviàries els dies de duració vaga ram transports aquesta capital per al pagament magatzematge i retenció material mercaderies que no pogueren retirar-se per expressat motiu que constitueix cas força major, companyies Nord i M. S. A. exigeixen a consignataris pagament retenció i magatzematges, pel que preguem V. E. disposi com a condonació, majorment quan en molts casos import aquests drets superen valor cost mercaderia. Demés, convé tenir en compte altres companyies no ho cobren. Amb el major respecte el salut, Cambra Sindical de Fustes. — President, Ricard Prat.

REGISTRE A MANRESA

La guàrdia civil de Manresa va fer un registre a una impremta del carrer de Casanova, de la qual es serveix el Sindicat unió, i va recollir dues pistoles i 17 capsulcs.

NO HI HA ATRACAMENTS

Els dissabtes eren els dies clàssics dels atracaments.

Fa dos dissabtes que no n'hi ha hagut. Val més així i que durí.

UNA QUEIXA

Es deia dissabte al Palau de Justícia que ha estat elevada al ministre de Gràcia i Justícia una queixa contra un dels jutges d'instrucció de Barcelona, per negligència en la tramitació d'un sumari per un fet terrorista.

DETENCIÓ

Han estat detinguts per la guàrdia civil el conegut sindicalista Joan Peyró, vidrier, company de l'Angel Pestanya, i un que anava amb el Peyró, i es diu Ramon Plausell.

Els tenia reclamats un jutge militar.

UNA BROMA ESTUPIDA

Dissabte a la tarda uns vains de la Plaça de Letamendi van notar que hi havia un objecte sospitos. Han avisat la policia la qual ha vist que es tractava d'un petard, el qual ha estat portat a la delegació.

Examinat l'objecte, va resultar ésser un paquet de plomagina inofensiva, posat allí amb l'intent d'alarmar.

A la bona memòria d'En Joaquim Albiñana i Folch

L'Ateneu Autonomista del districte sisé, que el tenia com un dels seus socis predilectes, vocal de la seva Junta Directiva, individu de la seva Comissió d'Acció Política i ex-regidor del mateix districte, i que, per tant, va rebre amb un dol intensíssim la trista nova del seu assassinat, víctima innocent de la salvatge lluita que aclaparà la noble ciutat de Barcelona, va acordar fer dir una missa pel bé etern de l'ànima del nostre entrañable amic i entusiasta company.

La missa va celebrar-se ahir, diumenge, a la capella dels Dolors de l'església del Bonsuocós.

A la barana del presbiteri hi havia la bandera catalana de l'Ateneu, endolada.

Al presbiteri, en lloc preferent, hi havia el pare del difunt, don Frederic, i el seu cunyat, En Lluís Argermi, i a l'altre costat el senador En Duran i Ventosa, el diputat a Corts per Barcelona N'Antoni Martínez Domingo, el diputat comte de la Vall de Cenet, representant al President de la Mancomunitat de Catalunya, i el tinent d'alcalde En Bonaventura M. Plaça, delegat de l'alcalde.

Al lloc del cap de dol de senyores hi havia la desolada vídua Na Clemència Damians, les filles Mercè, Josefina i Montserrat, la mare Na Joaquina Folch i la mare política Na Clemència Damians, a les quals acompanyaven moltes altres senyores.

Al lloc del cap de dol de senyors hi havia, en representació de la Jun-

Els "panyos dolents" del senyor Cordero

El senyor Cordero, per bé que socialista, ens apar que és un dels homes de perfecte tipus castellà, de concepcions econòmiques iguals a les del segle XVI, que causaren la ruïna completa de les indústries de Castella. Ens figurem també que el senyor Cordero, quan va de compres, és un dels molts espanyols que s'embadaleixen quan el botiguer els diu: «aquest article és francès; aquell és anglès, l'altre és alemany», etc., etc. I davant de les afirmacions del botiguer, el senyor Cordero deu restar convençut que aquells articles que usa per a vestir bé, a l'europea, no poden sortir dels catalans, perquè sols fabriquen «panyos dolents», segons acaba de dir al Congrés.

Si el senyor Cordero fos un home «vitu», veuria tot seguit que els botiguers li prenen... molt bé la mida, i que aquells articles que compra com a estrangers, han sortit de les fàbriques de Catalunya, que no vol protegir. Fixi's una mica el senyor Cordero que durant els anys de la guerra les indústries de Catalunya han proveït no sols el consum d'Espanya, sinó també el d'alguns països estrangers, en determinats articles. Pensi el senyor Cordero si durant aquests anys els ministres no han tingut bons uniformes i bones levites per assistir als actes solemnes que els pertoca; vegi si els joves madrilenys no han pogut presumir amb llurs vestits i si han fet cap paper ridícul en anar a l'estranger vestits amb panyos fabricats a Sabadell i Terrassa, i el que diem dels panyos, pot dir-se de les robes de cotó i de seda que es fabriquen a Catalunya, amb la perfecció de l'estranger i amb aparellaments i estampats de gust ben selecte.

Podrem admetre que hi hagi fabricants que no tinguin l'organització que requereixen els temps actuals. Però no cal que es preocupin creient que tota Espanya ha de sofrir les conseqüències d'aquest fet. La competència comercial és prou inexorable per suprimir aquells que, en èpoques de vaques flagues com ara, no se saben situar al punt requerit. Lleuat d'aquestes excepcions, els fabricants catalans estan capacitats per a satisfer les demandes dels consumidors espanyols més exigents. I si els fabricants de llanes trobessin més facilitats d'importar-ne de fines de l'estranger per a simultanejar-les amb les del país, que cal consumir, encara s'arribaria al nivell entre els panyos d'aquí i de l'estranger.

El senyor Cordero no deu saber que si la indústria d'un país no s'adapta a les exigències dels consumidors no hi ha protecció que eviti el consum dels articles de fora, perquè per damunt de tot hi ha el gust de la moda. Amb els anys que fa que existeix la indústria catalana, si la seva producció no hagués respost al gust dels espanyols, no hauria pogut subsistir. Sobre aquest principi no hi vindran malament al senyor otero alguns exemples històrics que tal vegada desconexi...

Quan a la meitat del segle XVI la indústria de Castella no podia donar l'abast a les comandes d'America, les Corts, reunides a Valladolid, en compte d'aixecar l'exclusió dels regnes de Catalunya i València, no trobaren altre mitjà d'evitar l'escassetat i encatiment dels productes que pro-

hibir-ne llur exportació a America i penant amb pèrdua dels béns els fabricants que procuressin millorar els panyos de llana i els teixits de seda. El resultat fou que les indústries de Castella desaparegueren del tot i d'això se n'aprofitaren les de Nàpols, Milà, Gènova i Holanda; que tingueren llibertat de comerciar amb America. Més tard, els Borbons, al segle XVIII, volgueren protegir les velles indústries de la llana i de la seda de Castella, però mai no reeixiren en llurs propòsits. Per tal que arrellessin, prohibiren l'entrada i l'ús dels teixits de cotó que, portats de l'India, eren aleshores la darrera novetat. No hi valgueren prohibicions d'entrada ni d'ús, puix els articles de cotó s'estenguieren per tota la Península. Es aleshores que sorgeix l'actual indústria catalana, perquè els nostres fabricants veleren que la indústria de l'esdevanidor seria la dels teixits de cotó.

Es clar que les prohibicions dels governs destrobaven molt la creixença de les fàbriques catalanes, i molt sovint, quan s'anaven arrelant, succeïa que el rei autoritzava l'entrada d'articles estrangers, o bé prohibia la importació de cotó. Però, malgrat tots els entrebancs, els teixits de cotó fabricats a Catalunya foren els preferits arreu d'Espanya, sempre que l'estat de pau permetia vendre'ls. Per què succeï això? Senzillament, perquè s'adaptaven als gustos dels espanyols, cosa que no aconseguen gaire els estrangers.

I quins eren els productes que demanaven els consumidors espanyols? Doncs les indies, els llavets i les mussolines, que s'adaptaven a la indumentària força primitiva de les regions agrícoles espanyoles. Tant cert és que els fabricants catalans s'adaptaven a les exigències dels consumidors, que quan l'any 1832 la Comissió de Fàbriques informà sobre la petició de l'Ajuntament de Madrid, que demanava que fos prohibida la importació de cotó de Nova Orleans i que es recarregés en un 50 % el dret sobre el de Pernambuco, hagué de fer constar ben clar: Primer, que el cotó que col·lia Espanya no podia donar l'abast ni a la meitat de les fàbriques de Catalunya, i segon, que aquestes fàbriques necessitaven el cotó de Nova Orleans i el de Pernambuco perquè sense ells no podien fabricar els articles gruixuts (bastes, deien), que els exigia el mercat d'Espanya.

Ens sembla haver demostrat que una indústria no pot subsistir si no s'adapta a les característiques dels consumidors. Totes les acusacions d'endarreriment que es fan a la indústria catalana, són improcedents. Els endarrerits, si per cas, no són els fabricants, sinó els consumidors de la gran majoria del territori espanyol, que exigeix uns articles ordinaris. I pel que fa a la part d'Espanya que consum gèneris fins, no ha donat mostres la indústria catalana de saber-se posar a l'alçada de l'estranger?

No hi ha tal endarreriment en els productes de les nostres fàbriques. Que els governs els donin un règim de protecció estable, que cerquen en va de fa dos segles, i s'amollaran a les transformacions que imposin els temps.

Jaume CARRERA

ta de l'Ateneu, els senyors Bulart, Negre, Prats, Parrellada i Canadell Font. Els acompanyaven el senador senyor marquès de Camps, els regidors senyors Rovira, Degollada, Vilaseca i Escola; ex-regidors, els presidents i representacions dels Centres Nacionalistes dels districtes. La concurrència omplia amb excés la capella.

Mentre se celebrà la missa, i especialment durant l'ofertori, un quintet de corda tocava composicions de música religiosa.

Després de l'acte religiós, foren

molts els que entraren a la sagristia i repetiren l'expressió sincera de condol al desolat don Frederic.

En sortir del temple, els concurrents llowen la bona pensada de la Junta de l'Ateneu d'ajuntar en un mateix acte les pregaries dels bons amics i companys de causa, del bonadós Joaquim Albiñana, A. C. S.

AUTORITZEU LES NOTES DE LES QUALS ENS PREGUEN LA PUBLICACIÓ, AMB UN SEGELL O UNA FIRMMA QUE ENS SIGUI CONEGUDA

EL SENYOR

Ferran Bayés i Sugrañes

Empresari del Teatre Principal Palace
ha mort cristianament a l'edat de 44 anys
(A. O. S.)

La seva desconsolada família i l'Associació d'Empresaris d'Espectacles Públics, participen als amics i coneguts tan sensible pèrdua i els preguen que es dignin concórrer a l'enterrament que tindrà lloc demà, dimarts, a les deu del matí, per a conduir el cadàver des del seu domicili, Plaça del Teatre, 3, a l'església de la Mercè i d'allí al Cementiri de l'Est.

NO ES CONVIDA PARTICULARMENT

MOSAICS E. F. ESCOFET & C^a

Ronda Universitat 20,

Barcelona-Puigcerdà-Seu d'Urgell

A l'Estació del Nord de Barcelona s'expenen bitllets directes per a Puigcerdà i per a la Seu d'Urgell per Alp en combinació amb el tren que surt de Barcelona a les 8; i demés, per a Puigcerdà amb el tren que surt a les 13'45, i per a la tornada s'expenen en els Despatxos Centrals d'ambdues poblacions. Informes: Passeig de Gràcia, núm. 28, 2^{on}, Estació del Nord i Despatxos Centrals de Puigcerdà i Seu d'Urgell.

Banca Tusquets, S.A.
CANVI — VALORS — CUPONS
Rambla del Centre, número 9

Vida religiosa

Avui: Nostra Dona del Carme. El Triomf de la Santa Creu. — Demà: Sants Lleó IV, papa; Aleix, confessor, i Santa Marcel·lina, verge.

Quaranta hores: Demà, a l'església de Preveres seculars de l'Oratori de Sant Felip Neri. Hores d'exposició: De dos quarts de set del matí a dos quarts de vuit de la tarda.

Cort de Maria: Demà, Nostra Dona dels Desemparats, al Pi, o a Sant Agustí.

Adoració Nocturna: Avui, Torn de Sant Tarcisi, a l'església parroquial de Sant Joan de Gràcia.

Vetlles en sufragi de les ànimes del Purgatori: Avui, Torn de la Verge del Carme, a la seva capella, Escorial, 155 (Gràcia). — Demà, Torn de Nostra Dona del Sagrat Cor de Jesús, a la mateixa capella.

Obituari

FUNERALS

En Francesc Segarra i Formiguera, vidu en primeres noces de Na Rosa Sellarés i Carbonell. Morí el dia 14 dels corrents. Enterrat ahir al cementiri de Les Corts.

Na Concepció Morales i Valenzuela, vidua d'En Josep de Urruela. Demà, misses a la Mercè, ant Antoní, carrer de Calaf, Concepció i parroquia de Ròdes (Alava).

En Magí Anglès i Pamies, Morí el dia 11 dels corrents. Demà, a les deu, a la parroquia de Sant Esteve, de Granollers.

N'Eugeni de Pagès i Tudau, Morí el dia 4 dels corrents. Demà, a les deu, a Sant Jaume.

En Ferran Calderon i Delisau, Morí el dia 10 dels corrents. Demà, de deu a dotze, misses a Sant Vicens de Pall.

Na Maria dels Dolors Olivas i de Noguera, vidua de Ribot. Morí el dia 4 de juny. Dimecres, a les deu, a la parroquia de Camallers.

Na Antònia Bacigalupi, vidua del doctor Emili Pi i Molist. Demà, a les deu, al Manicomí de Santa Creu.

PARTICIPACIONS DE DEFUNCIO

Na Rosa Amar i Martí, vidua d'En Pere Alber i Vidal. Enterrada ahir.

En Lluís Marsans i Peix. Enterrat ahir.

Na Maria Lluïsa Nello Berdeguer, Per voluntat de la difunta no s'ha avisat l'hora de l'enterrament.

En Francesc Montserrat Palau, Enterrat aquest matí.

EL SIGLO

Fins el 28 de juliol venda excepcional d'articles per a

Camp, Viatge i Banys a preus reduïts

Mireu les escaparates

DEL 16 AL 31 DE JULIOL

CONSIDERABLES DESCOMPTES SOBRE LES PECES CONFECCIONADES EN EXISTENCIA

- 60 per 100 en models de vestits per a senyora i capells per a senyora i nena.
- 50 per 100 en models de vestits per a nena.
- 40 per 100 en bruses, faldilles, refajos, bates, abrics de senyora i formes per a capells.
- 25 per 100 en plastrons i corbates per a senyora i capells per a nens.
- 20 per 100 en davantals per a nena.

SECCIÓ DE GÈNERES DE PUNT PER A SENYOR

- Vestits de bany per a senyor; un . . . a ptes. 2
- Mitjons de cotó, colors novetat; el parell . . a ptes. 0'65

Hipofosfits Sant Jordi

De venda: F armàcies i Centres d'específics

reforcen, fan gana i sang nova

ELIXIR ESTOMACAL DE SAIZ DE CARLOS

Lo recetan los médicos de las cinco partes del mundo, porque quita el dolor, las acedias, las diarreas en niños y adultos, el enfermo come más, digiere mejor y se nutre, curando las enfermedades del

ESTÓMAGO e INTESTINOS

PURGATIVA Marca registrada
Laxante suave y eficaz, para conseguir una deposición diaria, contra los estados biliosos, el estreñimiento, la indigestión y la atonía intestinal, en niños y adultos.

Venda: SERRANO 30, farmacia, Madrid y principales del mundo.

CAMISERIA F. VEHILS VIDAL

2, Portal de l'Angel, 2

	Ptes.
Camises crespó camp. . .	10
» crepé tennis . . .	10
» esterilla novetat. . .	12
» batista francesa . . .	9
» Popelin seda. . .	25

Sabó "La Oca"

Fabricant: J. ALERMI-MATARO
qualitat superior

Gelatina de carn i dega-

lina. Aliment poderós per a persones delicades. E. Martignole: Escudellers, 8

¡PATIU DE L'ESTOMAC!

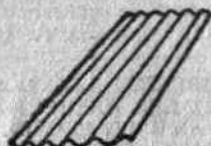
Proveu de pendre una sola vegada el

Gastròfilo del Dr. Greus

i us convencereu que és el **MILLOR** medicament per a la completa curació de les vostres dolences

Demani's en totes les Farmàcies

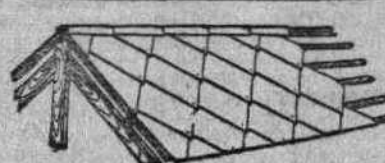
PLANXA ONDULADA
125x75 cm.
Ptes. 7'50 m.

Pissarra artificial per a cobrir Materials armats amb amiant exclusivament

Rocalla

Josep Esteva i C.
Portal de l'Angel, núm. 1 i 3, pral.
Telèf. 3344-Barcelona

PLAQUES de 40x40 cm. Ptes. 5'05 m.

Notes d'istiu

CORRÈCUITA

Londres, 16. — Comuniquen d'Indianapolis als diaris d'aquesta capital, que ha estat proclamant campió de tennis el senyor Tilden, el qual venç en el darrer encontre l'espanyol Manuel Alonso, per 2 a 6, 3 a 6, 6 a 1 i 7 a 5. — Haves.

HA REPRÉS LA

del gran assortit de gèneres d'estiu
que a causa de la crisi passada li quedaren en existència

Així mateix continuarà donant tots els matins de 9 a 1 el veritable

consistent en un corte de 3 metres de **Zèfir anglès** **4**⁵⁰
o **Poupelin** a escollir per a carnisa de senyor a ptes. corte

Mireu els aparadors i examineu els preus

Preu fix des de la seva fundació (any 1870)

COPA TAGAMANENT

Al Parc de la nostra ciutat, dimenge, al matí, es disputa aquesta copa, havent-hi 76 inscrits, presentant-se'n 42, i quedant-ne classificats 35; el recorregut era de 4.500 metres aproximats, i el resultat ha estat el següent:

Primer. J. Rufastas (C. D. Barcanonina), temps 14 m. 57 s.

Segon. R. Partagas (U. E. S.), 14 minuts, 57 s. 35.

Tercer. J. Gariga (C. D. E.), 15 minuts 1 s. 15.

Quart. M. Sabanicos (C. D. E.), 15 minuts 6 s.

Cinquè. E. Ferrer (F. C. B.), 15 minuts 8 s. 45.

Sisè. J. Pereda (R. C. D. E.), 15 minuts 28 s.

Setè. J. Català (C. D. E.).

Vuitè. V. Planelles (U. E. S.).

Novè. A. Roig (F. C. A. S.).

Dèse. C. Gress (F. C. M.).

Després segueixen Gibert, Grau, Cunnill, Mestres, Rojo, Hernández i finals 35 citats.

La classificació per equips de tres neòfits ha quedat constituïda així:
Primer, Europa, 7 punts.
Segon, Barcelona, 34 punts.
Tercer, U. E. de Sans i C. D. Espanyol, 62 punts.

Cal felicitar l'Agència Excursionista Teganament per la seva esplèndida organització i els bons resultats obtinguts en la prova portada a cap diumenge.

BOX A

Amb èxit tingué lloc la inauguració de la temporada pugilística del Parc disputant-se els combats amb entusiasme i mereixent especial esment el d'Olive-Paez i el d'Albert-Masferrer.

El resultat tècnic dels combats fou el següent: Olive i Bonin, guanyaren per punts; Paez i Camarasa respectivament; Zaragoza en la semi-final de la "Copa Madrid" fou declarat guanyador de Sans per abandonament d'aquest en finalitzar el tercer round; i Albert i Masferrer feren un match nul disputadíssim que entusiasma al públic per l'impecable estil d'ambdós.

Amb encert arbitraren el senyors Munich, Sabater i Rizzo assumint aquest amb competència les funcions de director de combat.

Per al vinent dijous s'annuncià la continuació al Parc del Campionat Amateur, organitzat per la Federació amb set combats de quart de final. Els aficionats que foren eliminats per combat en les eliminatories i els que no ho han estat encara, poden passar per la Federació per a recollir la corresponent invitació per al Parc.

París, 1. — El francès Couper ha guanyat el Gran Premi de Motoaviació per haver recorregut un espai de 300 quilometres en quatre hores, 37 minuts 19 segons, amb un avió de lleugreríssima potència. — Havas.

Ostende, 16. — Gran Premi.
Han arribat: primer, Subalten; se-
gon, Bluedblin i tercer Fanzillas. —
Hayas

VIII OLIMPIADA

Hem rebut els reglaments dels Concursos d'Art, publicats pel Comité Olimpique Frances, els quals, com ja anunciarem, es faran com de consuetud durant la celebració dels Jocs Olímpics de l'any vinent a París.

Són editats en castellà, i, ultra les llistes del Comité Internacional Olimpique, Comité Executiu dels Jocs i Comissions adjuntes, conté les llistes dels jurats dels concursos d'Arquitectura (amb el nostre president senyor Puig i Cadafalch), Literatura, Música, Pintura i escultura i els respectius reglaments dels concursos i exposicions conseqüents, els quals tenim a la disposició dels nostres artistes als quals pugui interessar.

CORREDISSES

Una colla de valencians residents a la nostra Ciutat, han constituït Germanor Valenciana, tenint el local social al carrer de Boters, 16, primer. La finalitat del novell agrupament

Es col·laborar en la tasca d'augmentar l'amor dels valencians a llur terra i fer que les relacions entre València i la Catalunya estricta, derivant cada dia més cordials i íntimes, posant-se per atènyer aquests resultats, donar a conèixer als valencians els diferents aspectes del moviment cultural català.

Pròximament serà repartida profusament a València una lletra de Ger-
manor Valenciana oferint-se a lliures,
llibres, fascicles, impressos, etc., i to-
tes les dades que se li sollicitin so-
bre la cultura catalana.

La Verge del Carme i Catalunya

Fa molt més de dos mil anys que es feu albiradora per l'esperit profètic de l'home de foc, Elies, en terres calides i toentes de l'Orient, l'Ànada precursora del jorn perennal de la gràcia. En-el cel no pas boires, sinó clar i net que l'envoltava, s'aixucà lleument, damunt el Carmel, banda d'allà de la mar, una broma riellero, petita com la petja d'un home, que ana estenent-se simbolitzant bellament la Immaculada Maria, alçant-se de les aigües amargants de la nostra natura corrompuda, sense heure'n la salabor del pecat, va donar perfecte compliment a aquesta senyalença.

«Aquell temperament ferreny, tot
abrusat pel zel diví, l'alta naixença
del qual es resumida a l'Escriptura
amb un sobril·la laconisme: «Surrenx
amb un sublim laconisme: «Surrenx
regut l'Elies profeta com un foc,
fortament abel·lit per la meravella de
la visió, fou pres, de bona hora, d'un
fal abrandament d'amor envers la
Verge Mare, que en servà per sem-
pre el caliu en son cor, fins aconse-
guir amb la més esplendida expan-
sió de proselitisme, que fos de tot
hom honorat l'objecte de les seves
amors. La llei de l'amor, presidint
els moviments del Profeta, li inspirà
l'impensy a l'obra més gran que
mai hagués pogut concebre: la fun-
dació d'una família que perpetua-
ment continués i trametés la tradi-
ció d'amor que d'ell rebria.

L'antiga escola dels profetes ha envaït el món donant realitat a aquelles paraules: «Beatam me dicent omnes generationes», totes les gèneres m'han de dir benaurada. I arreu es venera la Verge del Carme, i se li rei culte fervorós on hi hagi una ànima cristiana. A la nostra Catalunya ha assolit el màxim grau de popularitat. Avui tot l'enclau majestós i serè d'una muntanya oriental ungeix en plenitud els seus sentiments de l'ànima de nostre poble, l'ardència de la seva devoció mariana més tendra i arrelada. La gràcia d'una muntanya que rep als seus peus la besada suau de la mateixa mar que besa les nostres costes, s'ajunta i es font, amb aquesta devoció en un sol nom: el Carmel. I és per això que la muntanya s'anomena i la seva Regina, Madona la Verge del Carmel, són un amor viva del nostre poble, que estima les muntanyes de son terra, i més que cap altra se n'estima una, perquè és el símbol de la pàtria i de la seva llibertat.

Doncs si dalt el cim del Montser-
rat, on hi alena l'esperit de tota la
terra catalana, lliure, com ho era la
volada de les aligues que hi naven,
com ho són els tramuntanals, les
levantades i les tempestes que hi
retrunyen; com és l'esperit del nos-
tre Déu, s'hi sent la retura de la
llibertat; dalt la muntanya del Can-
mel, com ara santa, consagrada per
a iron de la Mare de Déu, amb la
dolça frescor d'aquella pluja mira-
culosa i simbòlica, l'any que és
comptada noucents abans de sa vin-
guda, hi oregen els vents de la des-
lliurança espiritual amb que la hu-
manitat redevingué filla de Déu per
adopció gràcia.

El Carinel és el seient reial de la Immaculada Mare i Verge Maria, les mans puríssimes de la qual estremen amplexives el sant Escapul·lar, senyal de protecció i de deslliurança.

Giram els ulls i els arietes del nostre cor, els catalans, a aquesta Mare de misericòrdia; fem-nos dignes de la seva protecció, portant amb fe la penya que ens ha donat; i llavors, el crià de la raça que purt fins al setial atitsem de la seva glori, i demanem l'ajud seu poder, i decidiss, aconseguir deslliuramça, d'aquella que és preservadora de l'infern, deslliuradora del purgatori, guiatge cap al cel.

D.

15 juMol-23.

NOTICIES DE L'ESTRANGER

De Vallparadis estant

La baronessa Lina Moscone Massenet

Amb ocasió de la V Conferència Pan-Americana vingué a Xile, cridada oficialment pel govern, la gentilíssima baronessa Lina Moscone Massenet, notabilíssima cantant i nobla segona del celebrat compositor francès Massenet. Un cop donats els concerts oficials a honor dels delegats de la Conferència, en els quals l'acompanyà al piano N'Agustí Roig, l'extrem concertista català, Lina Moscone volgué obsequiar els nostres compatriotes de Santiago (sent pels catalans molt d'afecte, car és entusiasta de l'illustre Enric Granados, del qual en cantà ella l'òpera «Goyescas», en els seus recitals per l'Amèrica Llatina, i abans en anglès a la del Nord) amb un concert graciósament ofert al teatre del «Centre Català» i el concurs del mestre Roig. Els nostres paisans d'en «La Maja i el rossinyol», del malagunayut Granados, en tota sa bellesa, puix la interpretació que hi donà la senyora Moscone és insuperable, afegint-hi la magnífica execució d'en Roig, avalorada pel tres musical tan inspirat.

Després, la celebrat artista i noble dama, va venir a Vallparadis, on pensava cantar, en algunes cases aristocràtiques de Vinça del Mar i al teatre Victoria. Aprofitant l'afinitat, «algú» s'atreu a fer-hi la ma, tot expressant el nostre agraïment per l'amabilitat envers els catalans de Sant'ago, i també perquè difon l'art musical català per les Amèriques.

En saber-nos catalans — puix li havíem passat tarja — Lina Moscone avançà riallera i gentil, abraçant-nos amb afecte. Tot seguit, mostra els programes dels darrers concerts, perquè es vegi com en tot hi era «La Maja i el rossinyol» i també «La Maja i el rossinyol» del «Walther», del seu oncle Massenet, que era per a ella, però ella volgué adaptar-lo a la seva veu per a estrenar-lo a Montevideo, assolint-hi un gran triomf. La baronessa Moscone, deixada d'en Caruso a Nova York, estudiava en anglès «Goyescas» quan s'escaigué la tràgica fi d'en Granados; llavors, en estranyar-se al Metropoliten, les cantà amb tant de senti-

ment, que entusiasma el públic. En parlar de l'eminent compositor català, l'artista s'emociona: els ulls li espurnegen i els llavis es contrauen dolorosament.

A part ses facultats artístiques, Lina Moscone Massenet és una bonica i encisera damisella de molta cultura i grata conversa; el seu accent italià, dolç com el cant del rossinyol, atrau tant com sa gràcia elegant (molt francesa!), al qui té la sort de tractar-la i enraonar-hi. Ella ha viatjat molt, cantant a les cases reials d'Anglaterra, Rússia, Itàlia i als palaus presidencials d'Estat Units, Mèxic i Uruguai, on fou força obsequiada.

Referint les seves impressions de quan s'estrenà a Nova York i Londres, que són els públics més exigents del món, puix per llurs escarries hi passen els millors artistes; malgrat això, Lina Moscone en sortí triomfant. Ens fa llegir les crítiques en l'àlbum, on també serve el programa del «Centre Català», de Santiago, escrit en la nostra bella parla.

Llavors posem davant els ulls de la cantant italiana els àlbums i fotografies del Palau de la Música Catalana (que sols coneix d'òrdes), manifestant-li que els artistes més il·lustres l'honoren amb llurs audicions de cant i música. Li han agraït tant, que els demana per uns dies, mostrant desigs de visitar Barcelona aviat, per a tenir el goig de sentir l'Orfeó i cantar «Goyescas» al Palau.

A la nit mateixa ha estat el concert primer. La societat més distingida de Vallparadis empenyava el Victoria: intellectuals de tota mena, junt amb dames de l'aristocràcia, desitjoses de sentir l'artista estrangera.

La impressió fou boníssima, puix en sa qualitat de soprano dramàtica la baronessa Moscone escollí trossos apropiats per a lluir les seves facultats artístiques remarcant-se «La Maja i el rossinyol», interpretada amb una dolcesa i sentit únics, i l'havanera de «Carmen», cantada amb

gràcia i correcció. En Itàlia, en francès, en alemany, com en castellà, la dicció és límpida i acurada com poques, ajudant-hi l'esplendïda bocalització a la veu suau, pura i molt potent, que en els trossos de «Carmen» i «Werther» (per a tenor), agrada moltíssim, amb tot i no ésser el francès tan apropiat com l'italià per al cant.

Sense els extrems sentimentalismes d'altres cantants, Lina Moscone imprimeix a tota composició una delicadíssima i sentida interpretació que harmonitza amb el seu art serà, inspirat, net de rebuscaments i exageracions.

Se li pot dir filla de Roma i Grècia alhora. Per això sent En Granados, l'Albeniz i En Manén!

CARLOTA GUTIERAS

Vallparadis, 8 de juny de 1923.

Anglaterra i Txecoslovàquia

Londres, 16.—Lord Curzon i el senyor Benes, ministres de Negocis Estrangers d'Anglaterra i Txecoslovàquia, respectivament, han signat el tractat comercial anglo-txec.—Havas.

La fugida d'Ehrardt

Leipzig, 16.—El Govern del Reich, fent responsable al de Saxònia de l'evasió d'Ehrardt, ha suspès del seu càrrec al director de la presó on aquell estava detingut.—Havas.

Desordres a Munic

Munic, 16.—Entre la policia i els partidaris de Hitler s'ha produït una topada sangant a conseqüència de la qual han resultat nombrosos ferits.—Havas.

Benes a París

París, 16.—Segons comuniquen a «Le Petit Journal», a Londres, s'atribueix una importància capital al viatge del senyor Benes a París, on es creu que el dit senyor usará de tota la seva influència per aconseguir que sigui un fet l'acord de França i Anglaterra sobre la qüestió de les reparacions.—Havas.

París, 16.—El president de la República senyor Millerand ha rebut la visita dels senyors Brattiano i Benes. Aquest últim donà al senyor Millerand la Gran Creu de l'ordre del Lleó Blanc.—Havas.

Mort de Lluís Ganne

París, 16.—Ha mort el conegut compositor Lluís Ganne.—Havas.

Desgràcia a Colmar

Colmar, 16.—A huir, a conseqüència d'un accident ocorregut al tranvia de la línia Retournemard-Hohrnack, resultaren cinc morts i més de 50 ferits.—Havas.

Maniobres txèques

a la frontera saxona

Praga, 16.—Es desmenten oficialment els rumors de què s'ha fet ressò la premsa alemanya, referent a una suposada concentració de tropes a la frontera de Saxònia. Es tracta únicament de les maniobres que cada any se celebren en aquesta data.—Havas.

Foc a Idaho

Idaho (E. U.), 16.—Un violent incendi ha destruït la villa Macé, encavada en el barri de Burke, barri que constituïx el centre dels negocis.

A conseqüència d'aquesta desgràcia han quedat sense asil unes mil dues-centes persones. Els danys es calculen en un milió de dòlars.—Havas.

Discurs d'Herbette

Brusselles, 16. El senyor Herbette, ambaixador de França en aquesta capital, ha pronunciat en la Cambra de Comerç d'aquí un discurs que ha causat favorable impressió. El dit diplomàtic féu observar que tots els intents d'Alemanya per a dividir els aliats entre ells han resultat totalment estèrils. Declara que França i Bèlgica es mantindran en pro de la llibertat i fraternitat del món, la seva unió que és un magnífic exemple de solidaritat.

Està segur que França i Bèlgica estan completament d'acord per a continuar l'ocupació del Ruhr fins aconseguir el pagament de les reparacions que se'ls deuen.—Havas.

Les finances alemanyes

Londres, 16.—Comuniquen al «Times» que el president del Congrés de la Indústria i Comerç alemanys ha dirigit una crida a les Cambres de Comerç invitant-les a adquirir molts Bons del Tresor pagadors en moneda estrangera.—Havas.

Baviera francòfoba

Munic, 16.—En la inauguració de la Festa federativa de les entitats gimnàstiques de Baviera, el president del Consell bavarès dirigí violents atacs a França i exaltà l'esperit de resistència a l'execució del Tractat de Versalles.—Havas.

Naufragi del «Begoña» a Yarmouth

Londres, 1.—A conseqüència de la forta boira regnant, s'ha produït una violenta topada entre els vapors «El Dorado», suec, i l'espanyol «Begoña», al llarg de les costes de Yarmouth. De resultes de l'accident ha sofert serioses avaries el vapor anglès «Sheridan».

La tripulació dels tres vaixells ha estat salvada i conduïda a Yarmouth per uns remolcadors que sortiren a tota marxa cap al lloc del succeït tan aviat com es rebieren les demandes d'auxili per telegrafia sense fils.—Havas.

Lord Crewe a Londres

París, 16.—Ha sortit cap a Londres l'ambaixador britànic Lord Crewe.—Havas.

Alemanya a la Societat de les Nacions

Berlin, 1.—A conseqüència del seu últim viatge a París, el senyor De Gerlach escriu en el «Welt am Montag» que, pel seu parer, seria de desitjar que Alemanya dirigís una demanda d'admissió a la Societat de Nacions.

França interpretaria la dita demanda com una renúncia pública del Govern i del Reichstag a la idea d'una futura revenja.—Havas.

Consells de Krassin

Londres, 16.—Comuniquen al «Times» des de Riga que sembla que Krassin, en tornar de Moscou, ha sotmès al Consell de Comissaris del poble un report la conclusió formal del qual és la següent: Si el Govern dels soviets vol que les potències europees el reconeguin com a Govern de dret, és precis que Rússia reconegui les obligacions i deutes contraïts pels antics Governos russos.—Havas.

Com «ens» jutgen desde fora

L'espectacle que està donant l'Estat espanyol davant del món civilitzat, mereix cada dia un comentari de la premsa estrangera. La incapacitat per arribar a figurar dignament en el concert de les nacions és manifest, i algun gran rotatiu anglès («Times» 7 juliol), és pregunta si es pot, davant dels successos inexplicables que en el camp polític i social es desenvolupen a Espanya, continuar donant-li el «bill» de consideració internacional que va conquerir amb els benèfics que aplegà de la guerra.

Els governs espanyols mostren una inèrcia absoluta per al govern interior de l'Estat i per al règim dels afers internacionals que el concert d'Estat europeus li té encomanat. Quant al primer, costa de fer creure a qual-sevol estranger que pugui existir a Europa un Govern, amic d'Anglaterra, França i Itàlia, que no col·labori amb aquestes nacions a combatre les organitzacions que tendeixen a l'establiment dels principis soviètics. Quant al segon, cap Cancelleria europea pot capir que des d'octubre de 1904, en que rebérem oficialment la crida de representar els interessos de la civilització a la zona d'Àfrica que se'ns va designar, no es tingui encara un pla i una orientació política, i d'organismes administratius especialitzats en els afers Colonials.

Tinguem en compte, en quant al primer problema, que l'acció dels Estats i dels Governos, bon punt acabada que fou la guerra, fou practicar una política social intensa de reconeixement dels drets dels obrers, procurant dotar-los de tota l'armadura necessària per a fer front a l'atur forçat, a l'accident i a la veïessa, mitjançant organitzacions constituïdes

pals veritables interessats i hermetícament tancades a tot element subversiu, i ensems desenvolupar una política de govern energica contra les falses organitzacions obreres, lligades a organitzacions internacionals francament comunistes. En aquesta política, els governants anglesos i francesos, al costat dels italians, han donat proves del patriotisme més elevat, ja que es feia difícil creure que assolissin l'èxit, si es té en compte com havien patit de la guerra, les organitzacions patronals i obreres de llurs respectius països.

Es per als governs d'Espanya i per a llurs homes representatius una vergonyosa taca aparèixer, davant del món, impotents per adoptar solucions socials de govern, en un país que ha gaudit dels majors beneficis de la guerra, que té la població intacta, que ha prosperat en tots els ordres, i que ha pujat de nivell econòmic... Si els moviments socials que es produeixen a Espanya tinguessin l'arrel i causa en la misèria, en la crisi econòmica, en la manca de treball, l'acció de govern seria més difícil i penosa, car la restauració econòmica d'un Estat no depèn de la bona voluntat ni de la capacitat dels governants. Tothom pot veure que no és aquest el calce del problema a Espanya. Es tracta senzillament de complementar els deures que té tot Govern perquè el treball de la col·lectivitat governada es desenvolupi en mig de l'ordre i de la pau. En una paraula, ço que ha fet el mateix Govern de la Rússia soviètica, una volta ha assolit les regnes del poder. Si el Govern d'una col·lectivitat organitzada dintre els principis d'ordre i pau

abdica, com bé abdicant de fa anys el Govern de l'Estat espanyol, d'aquest dret a la vida que té com a suprema representació de l'organització política anomenada Estat, és que o bé li manca la força interna per dir-se veritable Govern, o bé està corromput pels mateixos principis de destrucció que caracteritzen l'anarquia. Si així fos, i no trigarem a veure l'agreujament del mal, en el cas de no rectificar la ruta empresa, que no es quexi el patriotisme espanyol si hi ha col·lectivitats internacionals entesades que tal cosa no sia.

Pot el Govern, poden les institucions d'Espanya fer taula rasa de llurs deures vers la col·lectivitat del país. Però tinguin en compte que això que no es consent a l'Orient, menys serà consentit a l'Occident. Tinguin també en compte cada dia més, que aquell anomenat «disfrute del poder», és cada dia més greu i espínol, car les realitats crues de la vida converteixen la placidesa del governar en lloc de tremenda i dolorosa responsabilitat, i són els problemes que ha engendrat la guerra de concepció difícil i més difícil solució, majorment per aquells governs acostumats a pegats i a paliatius que han de substituir forçosament pels forçeps i pel bisturi.

Concretant el problema a Catalunya, és evident que el divorci entre les nostres aspiracions autonomistes i l'ideal unitari que caracteritzà els governs sortits de les agrupacions polítiques que a Madrid es mouen per interessos i mal per patriotisme, acaba d'agreujar el mal que produeix aquella impotència de govern de què parlàvem. Ningú no dubta que la solució autònoma del plet català donaria una vigoria de govern a l'Estat espanyol, i un major sentit de responsabilitat en la política general de l'Estat, a la nostra terra organitzada autònomament. Pensin els governants

espanyols que tothom sap, — i ho saben ells, encara que pretenguin cloure els ulls a la realitat — que la força del treball i de les organitzacions industrials, rau en la perifèria de l'Estat, precisament en les terres de cultura més avançada que justifica a abastament l'ideal de governar-se en ço que atany als seus peculiars interessos. I pensin que eliminant d'aquesta col·laboració el govern de l'Estat, els elements nacionalistes, que han donat mostres suficients de la capacitat de llur cultura i aptituds per a col·locar-se al nivell dels corrents econòmics i industrials del món, fan encara més patent la nota d'inepticia que per a exercir les funcions de govern han cospat ja, respecte les organitzacions polítiques de l'Estat espanyol, els representants dels Estats que han tingut precisió de tenir contacte amb elles.

R. GAY DE MONTELLA

Curiositats mundials

UN DIARI SETMANAL

A París es publica un diari xinès, redactat per un grup d'estudiants d'aquell país asiàtic.

Es titula «Sine Shing», i el programa del primer número era encapçalat, a tall de lema, amb els mots «paciència i voluntat», i constituïa una crida a la unió de tots els xinesos per a la reconstrucció de la pàtria.

El més curiós és que a la capçalera s'hi llegixen aquestes paraules: «Diari setmanal».

Com deuen ésser els dies i les setmanes a la Xina?

UN TEATRE PER A RIOS

A Berlin, segons diuen aquells dia-

ris, es va a construir un teatre exclusivament per a rics.

Hi ha allí uns cinc cents arxi-milionaris que no volen barrejar-se amb la «democràcia prudent» de que ja parlava Neró, en els altres teatres. La majoria d'aquests rics que no volen res amb la democràcia són socialistes.

Publicacions rebudes

«Revista Franciscana». Núm. 84.
«El Iris de Paz». Número corresponent a la present setmana.
«Blanco y Negro». Número corresponent a la present setmana.
«Hem rebut els quaderns números 42 i 43, corresponents al mes de juny de l'any en curs, d'El Consolador de los Boredos, antiga i acreditada Revista de dibuixos pràctics per a tota classe de brodat, puntes i labors femenils, la qual es publica a Barcelona».

En els dits quaderns observem que l'«Empresa comunica a tots els seus subscriptors, corresponents i a la premsa en general, que donat l'èxit aconseguit amb la publicació de l'esmentada Revista, durant aquesta darrera any, això és, ha creat la indecible necessitat d'ampliar els tallers i despatxos en la forma que les circumstàncies li exigeixen, i en sa conseqüència, prega que a partir del rebut dels indicats quaderns, se serveixin dirigir la correspondència a la nova Administració instal·lada al carrer Muntaner, núm. 65, de la nostra capital, on, com sempre, seran atesos tots els encàrrecs que se serveixin confiar-los».

Aquesta coneguda publicació, la millor, la més popular, i la que millor satisfà les aspiracions de la dona en aplicació de les seves actituds per a la confecció i guarniment de peces femenines, publica en tots els números models de brodat, puntes i altres labors, que són reputats com els de millor gust i de més fàcil execució.

Aquesta Revista de brodat es publica en dues edicions, una de luxe i altra econòmica i tramet gratuïtament un número de mostra a qui el sol·liciti.

AUTORITZEU LES NOTES DE LES QUALS ENS PREGUEN LA PUBLICACIÓ, AMB UN SEGELL O UNA FIRMA QUE ENS SIGUI CONEGUDA.

La Veu de Catalunya

DIARI NACIONALISTA CATALA D'AVISOS I NOTICIES

Dilluns, 16 de juliol de 1923

La defensa de la producció catalana

LA Cambra Oficial d'Indústria publica la següent nota, que reproduïxen alguns diaris independents:

La Cambra Oficial d'Indústria lamenta l'absència dels diputats catalans, singularment els que representen la nostra ciutat, en els moments que s'aprova en votació ordinària la llei d'autoritzacions aranzelàries que posa a mans d'un Govern, que no pot inspirar la confiança dels productors espanyols, la sort d'importantíssimes indústries nacionals i el treball de milers d'obres.

Suposem que aquesta nota de la Cambra Oficial d'Indústria haurà estat redactada després de presentar la dimissió del seu càrrec de President de l'esmentada entitat el senyor comte de Caralt.

Car el senyor comte de Caralt, com els senyors Serradell i marquès d'Olèrdola, representen a Catalunya la política albina, la política d'un govern que, segons diu amb sobria justícia la Cambra Oficial d'Indústria, no pot inspirar la confiança dels productors. I en aquest govern ocupa precisament el Ministeri d'Estat, que és el que ha d'utilitzar la llei d'autoritzacions aranzelàries, el senyor Alba, cap polític del senyor comte de Caralt. La incompatibilitat entre la presidència de la Cambra Oficial d'Indústria de Barcelona i el servei de la política albina a Catalunya és, doncs, notòria.

La minoria nacionalista del Congrés, dignament representada en aquesta ocasió pel nostre il·lustre amic el diputat per Barcelona En Pere Rahola, ha defensat amb tota ardidesa i tota justícia els interessos de la producció catalana, és a dir, els interessos de la riquesa col·lectiva dels catalans. Els nostres lectors ja coneixen els magnífics parlaments del nostre volgut amic, parlaments que el govern no ha pogut contestar. A l'esforç realitzat per la minoria nacionalista s'ha unit el de la minoria nacionalista republicana que, salvant els seus escrúpols doctrinals, ha intervingut també en la discussió, defensant igualment, amb el notable discurs del Sr. Palet, els interessos de la nostra producció.

Què feien, mentrestant, els senyors Serradell i marquès d'Olèrdola, diputats, correligionaris del senyor comte de Caralt? Per què no s'han aixecat al Congrés a defensar els interessos de la indústria catalana? I què feia aquesta premsa independent que ara ha copiat la nota de la Cambra Oficial de la Indústria? Fora de la campanya que ve realitzant LA VEU DE CATALUNYA, on són els articles en defensa de la nostra producció amenaçada?

Una vegada més s'ha demostrat que no poden defensar eficaçment els interessos de la nostra terra els que no en sentin els ideals. Com poden defensar la riquesa de Catalunya els que no creuen ni en l'existència d'una Catalunya? Car el catalanisme és essencialment això: l'afirmació de l'existència d'una personalitat nacional catalana.

La Cambra Oficial d'Indústria declara que els governs de Madrid no poden inspirar cap confiança als productors. Ho declara d'una manera explícita referint-se al govern actual. És veritat. Però aquesta veritat comporta la incompatibilitat entre la presidència de les entitats econòmiques barcelonines i el servei d'aquesta política d'agressió constant a la riquesa catalana.

Cal que tothom ho tingui en compte i que ningú no ho oblidí.

Municipi

LA SORTIDA

DE LES COLONIES ESCOLARS
Dijous vinent, dia 19 del corrent, sortiran cap a llur destinació les Colònies Escolars que organitza l'Ajuntament.
Els escolars que les integren hauran d'estar al Palau de Belles Arts per a ésser acompanyats a les respectives estacions, les hores que s'indiquen a continuació:
Colònia de Montblanch, a les 7 1/2 de la matinada.
Colònies d'Arbúcies, L'Escal, Bagur, Palamós, Sant Feliu de Guíxols, Llagostera, Cruïlles i Tortellà, a les 4 1/2 de la matinada.
Colònies de Borredà, Sant Joan de les Abadesses, Santa Maria de l'Estany, Perafita, Olost de Lluçanès, Prats de Lluçanès, Pobla de Lillet, Ripoll, Vilaflorea de Ripoll, Sant Hipòlit de Voltregà i Campdevànol, a les 5 de la matinada.
Colònies de Cervera, Capdella, Sallent, Samedor i Navàs, a les 5 30 de la matinada.
Colònia de Pobla de Claramunt, a les 6 15 del matí.
Colònies de Banyoles, Els Arcs, Sant Celoni, Mieres, Vidreres, Cardener, Hostalric, Breda i Caldes de Malavella, a les 6 30 del matí.
Colònies de Premià de Dalt, Malgrat, Tordera i Lloret de Mar, a les 7 del matí.
Colònies d'Abreda i Torredembarra, a les 7 15 del matí.
Colònies de Falset, Sant Feliu de Codines, Tona i Centelles, a les 8 30 del matí.

SUBHASTA D'EMPEDRAMENT

DE CARRERS
S'ha celebrat la subhasta relativa a l'adjudicació de les obres d'adoquinat dels carrers de l'Església Les Borges, havent-se adjudicat provisionalment a la Societat Construccions i Paviments, per la quantitat de 28.057'46 pessetes.
Fou presidida pel regidor senyor Domènech i autoritzada pel notari senyor Usatorre.

VISITES

Acompanyada del diputat provincial electe senyor Carabén ha visitat l'alcalde una comissió d'hotellers de Barcelona, presentant-li una instància en la qual posen a la consideració de l'Ajuntament les dificultats que els origina el pagament de l'arbitri sobre inquilinat.
També l'ha complimentat el cònsol general de Romania a Barcelona, don Salvador Bonet Marcellach.

CONTRA ELS AUTOS ATURATS

AL CARRER
En virtut de les disposicions vigents no poden deixar-se els autos a la via pública abandonats per llurs conductors. Amb tot, la guàrdia urbana, per disposició de l'Alcalde, tindrà prudent tolerància en aquells llocs on no puguin constituir un destorb per a la circulació. És evident que als llocs estrets o de gran trànsit és imprescindible la presència del conductor del vehicle per a poder-lo separar ràpidament quan sigui necessari.

Les Idees i les Imatges

NOSTRA DONA DEL CARME

«Stella matutina... Foederis arca... Consolatrix afflictorum...», són les tres apel·lacions que més ens plauen i commouen de les Lletanies de Maria Santíssima. Elles simbolitzen, dins la infinita complexitat d'aquesta sacra figura, tres precisions profundes i irradiadores. Són, per a nosaltres, com una mena de coronació, per a dir-ho així, de l'esperit i del cor.

L'Església celebra, entre altres, tres festes en honor de la Verge Maria, que són les nostres festes marianes dilectes: la festa de la Verge del Roser, la festa de Nostra Dona del Carme, la festa de la Mare de Déu dels Dolors. Elles simbolitzen, depurades, santificades, sublimades, el cos, l'ànima i el paisatge humans, amb tots els enrosats somriures, amb totes les serenitats sencelles, amb totes les glòries malhaurades.

Nostra Dona del Carme és, potser, la figura més difusa entre les més dilectes. Als seus peus, a l'ombra del seu esguard sereníssim, i del rectangle del seu miraculós escapulari, inclinem la testa absurdament orgullosa i aplanem, amb les nostres mans, piadosament plegades, el nostre cor, absurdament enfollit. Ella ens acria el perdó, la pau, la joia, i el raig de llum — oh! mitjàncera incomparable! — de la Divina Gràcia.

JOSEP MARIA JUNOY

La indústria llanera Perspectives que s'ofereixen

(Retallam d'«El Dia», de Terrassa:

«Els ramaders espanyols, que havien posat el crit al cel quan es tractava de la revisió duanera i que per ses protestes i lamentacions varen aconseguir la protecció que reclamaven, ara respiren tranquils i satisfets i fan bons negocis mentre la manufactura agonitza. La protecció a les llanes va arrossegar la més enlairada dels filats, i avui el fabricant que en front de la manca de matèries en el país vol veure de portar-les de fora, es troba amb la dificultat d'un aranzel que protegeix exageradament les matèries primes i semi-productes i ha d'esguardar, impassible que els ramaders s'enriqueixin quan la manufactura s'arruïna.

Fins ara la situació encara no ha arribat al punt de la màxima dificultat, perquè encara es troben existències de pentinats a 10 i 11 pessetes el quilo, de l'època de la baratura de les llanes, i que deixen vendre el fil a preu relativament econòmic, vista l'alta de les llanes; però quan aquelles existències a sota preu s'esgotin, i no es trigarà pas gaire, i s'haurà de treballar amb pentinats de 14, 15 i 16 pessetes, el fil que avui es ven a 21 pessetes fàcilment passarà a 24 i s'espera que arribi a 27.

Quan això esdevingui i, per tant, la manufactura resulti encarrida, qui s'afindrà a comprar els teixits a preus superiors als actuals si avui ja no els volen i les vendes estan ben encallades?

Per altra banda, la crisi en què es troba l'agricultura espanyola és una causa més que afegir a les que determinen la contracció del consum. Hi ha hagut bones collites, però els productes no s'han venut o es venen malament. Les taronges de València s'han podrít en gran part magatzemades sense trobar sortida: les cebes, que s'havien arribat a pagar a 13 i 14 pessetes arrova, no es cotitzen ara més que a 150 pessetes; el cas del vi és ben conegut; l'exportació d'oli és nul·la i els grans magatzemistes es disputen la clientela del país fent la competència als detallistes, oferint la mercaderia directament al consumidor passant mostres i targes de preus pels pisos, i així, en condició semblant, per a gairebé tots els altres productes de la terra.

En aquestes condicions, els salaris de la gent del camp han baixat i en varies regions del país es tornen a conèixer els tipus de tres i quatre

La tragèdia del Marroc

Els terribles fracassos del Sr. Alba

«La Opinión», el nou diari independent de Madrid, publica un article de fons, en el qual recorda el fracàs del Ministre d'Estat en la gestió dels afers del Marroc, fracàs que torna a produir a les terres d'Àfrica l'amenaça de la guerra.

Diu així:
«El Rifi ha regresado de Alhucemas, fracasado. Las negociaciones con Abd-el-Krim han quedado rotas. No se sabe todavía bien el porqué. Parece ser que lo que pedía era excesivo ya; no se podía conceder. Por lo tanto, se irá a la guerra. El fracaso de las negociaciones significa principalmente la reanudación de la guerra. Esto, en vísperas del segundo aniversario de Annual y al día siguiente del nombramiento de la Comisión de los 21: entre la tragedia y la astracanada.

Però este fracàs de la pau significa al mismo tiempo el fracàs del ministerio de Estado. Uno de esos fracasos catastróficos, una completa bancarrota. No sabemos qué dimensiones y qué solidez tendrá todavía la base en que el ministerio de Estado asentaba su prestigio, por más que sepamos bien que esas dimensiones estaban en razón inversa de las del conocimiento público de la estructura moral y material del ministerio de Estado. Pero esa base se ha desmoronado ahora como un castilleto de arena. Ese desmoronamiento del ministerio de Estado entraña una responsabilidad más en el largo rosario de ellas que tienen que parir en los dedos crispados de los españoles.

Todos recordamos aquel clamor angustioso del país pidiendo que cesara la larga e infructífera efusión de sangre preciosa. La mocedad española era sacrificada en los riscos marroquíes para arrancar beneficios que no aprovechaban a la colectividad nacional y satisfacer concupiscencias y apetitos incontestables. El grito de paz era general. Ninguna voz osaba defender abiertamente la guerra. Entonces, el ministerio de Estado entró en funciones.

Entrar en funciones significaba en-

trar en gastos. Sin que el presupuesto de Guerra disminuyera de un modo sensible, el presupuesto de Estado aumentó tres veces más. Antes se gastaban en él con destino a Marruecos exclusivamente, de cinco a siete millones. En el pasado año, este presupuesto subió hasta 20 millones y medio. Toda codicia ha tenido amplia satisfacción.

Este nuevo sacrificio para el país, que sólo ha podido realizarse a expensas de la misma vida económica interior, que ha traído un profundo desnivel en todos los órdenes de la economía nacional, podía consentirse únicamente a condición de que produjera un resultado práctico tangible. En vez de ese resultado práctico, tras el enorme desembolso, el regreso de Dris-el-Rifi. ¿Qué respuesta se va a dar a la nación cuando pida cuentas de todos sus sacrificios por la paz?

El hecho enorme, monstruoso, es que el dinero que han costado las negociaciones dirigidas por el ministerio de Estado hubiera bastado para alcanzar objetivos análogos, por lo menos, a los que otras naciones alcanzan en sus zonas coloniales o protegidas con un desembolso relativamente inferior al de España. Se ha gastado diez veces el dinero necesario para comprar la paz y no se ha adquirido con ello sino la guerra.

Se presenta una perspectiva sombría. Los culpables no serán castigados. El castigado, como siempre, será el pueblo, al que se le arranca sistemáticamente su contribución agotadora de sangre y oro, al que se castiga si protesta, como en 1909 y en 1917.

No obstante, los mismos que han de-

clarado en quiebra el ministerio de Estado, seguirán pulsando el bordon del patriotismo para continuar su orgía escandalosa. Y si fueran sinceros, sabrían que el patriotismo es honradez e inteligencia en la administración de los recursos nacionales. Lo contrario a esto es incompetencia, abandono punible de los intereses vitales de la patria.

pessetes. Per contra els salaris de les manufactures es mantenen laits, a un promig de 11 pessetes, el que vol dir que es dona una transformació massaca per a un consumidor massa empobrit.

La situació mundial quant als salaris de la indústria, més bé s'entén intranquil·litzadora. En els Estats Units varies empreses poderoses, com l'«American Woolen Co.», que ocupa 45.000 obrers, els ha pujat el salari en un 125 per cent. Aquest exemple féu que els obrers d'altres indústries amenacessin amb la vaga i la «Mfs. Oss», la «New Bedford Cotton Mfs. Ass.» i la «Fann River Cotton», entre altres atorguen els mateixos augmentes. A França hi ha fortes vagues demandant enlairaments de salari, i per arreu tornen a sentir-se inquietud, de la qual les vagues barcelonines en són un reflex.

Vet ací, doncs, una condició ben estranya. En les indústries tèxtils es cassegen les matèries i pugen de preu ensem que baixa l'estimació de les manufactures i es magatzemen en stoks alarmants per no poder ésser venudes; mentre l'obrerisme es mou amb neguit i corre per tots els sectors del món industrial, el pànic, semblant com si surés per damunt del país un fort perill desconegut, que qui sap a quines conseqüències podrà portar-nos. — P. Gual Villalbi.

Polítiques

HOMENATGE A EN PLA I CARRERAS

Dissabte tingué lloc el banquet amb el qual l'Esquerra Catalana obsequià el diputat En Narcís Pla i Carreras.

Ocupava la presidència l'homenatjat, acompanyant-lo En Noguer i Comet, diputat de la Mancomunitat, i l'Eusebi Isern, president de l'Esquerra.

A les taules prenién seient fins a 30 comensals.

En ésser a les postres, parlaren els senyors Coll, Zamora, Santiañá, Guinart, Pomerola, Bonifaci, Ferré, Vilanova, Cabarracos, Pujol, Noguer i Comet, Isern, Dalmau i Pla i Carreras, el qual donà les gràcies i parla-

de l'ideari d'esquerra que ell va a sustentar.

L'acte terminà a mitja nit.

HOMENATGE GRANE

Entre els amics del senyor Josep Grané hi ha el projecte de la celebració d'unes festes-homenatge per demostrar-li la satisfacció amb que han vist la seva actuació a la Diputació de Barcelona.

La Comissió de les responsabilitats

El «Butlletí Oficial» publica l'avis següent:

«El ministre de la Governació, en telegrama dirigit a aquest Govern, comunica que la Comissió del senyors diputats encarregada de depurar les responsabilitats consegüents a l'actuació dels governs d'Espanya al Marroc, en son desig de complir bé i fidelment la seva comesa, invita totes les persones que puguin fer-ho que els informi per escrit sobre fets concrets relacionats per les expressades responsabilitats, i indica que els informes sols tindran efecte dintre la Comissió mateixa, i es trametan en sobre tancat dirigit al seu president, en un termini que començà el 13 i acabarà el 31 del mes actual.

La qual cosa, en compliment de l'ordenat pel ministre de la Governació, faig pública en aquest periòdic oficial per al seu general coneixement i als fins que s'indiquen.»

Recomanem a les entitats i als particulars que tenen a bé trametre'ns articles o notes suplicades, la necessitat absoluta (sense la qual no ens és possible fer-ne el menor cas) d'avaluar degudament els originals amb un segell a una firma.

Una actualitat barcelonina

La nova etapa del centenari "Brusi"

El «Diario de Barcelona», en un interessant article que publica sota l'epígraf de «Nueva etapa», dona compte d'haver passat a la gestió d'una nova empresa editorial, constituida per elements valuosíssims de la nostra capital, que han volgut «enriquir l'eficàcia del centenari conatant, multiplicar i perfeccionar els seus mitjans de comunicació amb el públic i ampliar els seus horitzons en la forma que exigeixen les necessitats de la societat contemporània».

La nova empresa, però, no ve a modificar la significació del «Brusi» sino a continuar-la i enfortir-la. De tant en tant aquesta nova empresa té una missió, en donen una idea els paràgrafs següents que reproduïm de l'article esmentat:

«Pero esta nueva etapa no ha de romper con la tradición del «Diario», sino confirmarla con la aplicación de los principios a las exigencias del tiempo en que vivimos — que en este movimiento evolutivo, y no en una armadura rígida estática, estriba la vitalidad de la tradición. — Somos los que fuimos en otro tiempo y lo que fueron en el suyo nuestros antecesores, pero con la necesaria acomodación al actual, mediante la adaptación de los procedimientos evolutivos que hacen permanente la feruidad de la doctrina, sin menoscabo de su inviolabilidad.»

«Constantemente fiel (el diario) a los tres dogmas de su credo inalterable: Religión, Patria i Monarquía, con su constante predilección por la personalidad de Cataluña dentro de la integridad de España, ha reflejado la esencialidad de esos lemas en la mudable fisonomía de las diversas épocas que se han sucedido desde su fundación en 1792, respondiendo así a su doble misión adocrinadora de la sociedad y reguladora de sus legítimas aspiraciones. Prescindiendo de su primera época en que el texto hubió de reducirse al noticiario y a la documentación oficial, vésele ya a mediados del pasado siglo extender la esfera de su actuación adelantándose al desarrollo de los acontecimientos y recibiendo la influencia de las más eminentes pensadores de Cataluña y sobre todos del insigne Balmes, cuyas doctrinas marcaron tan honda huella que no ha logrado borrarla el trasiego de las ideas en la sucesión de los años. De Balmes podemos decir que han sido discípulos los articulistas del «Diario» que han dado el tono a su ideología. Con Pierrer llego el «Diario» a su mayor edad por la elevación del plano en que supo colocarlo el gran escritor y por la variedad i selección de los trabajos que integraban las secciones. Pero no alcanzó su completa madurez hasta el advenimiento de don Juan Mañé y Flaquer, el director por excelencia del «Diario de Barcelona». Hasta entonces había sido éste meramente noticiario en su primera época y predominantemente literario en la segunda. Con Mañé y Flaquer fué, además, diario político, sin descuidar los escarceos artísticos i literarios y completando las diversas secciones de información local, general i extranjera. Concretó el ilustre Director la fórmula de profesión política enteramente conforme con la tradición balmestiana del «Diario», es decir, confirmando la confesionalidad católica, independientemente de todo otro interés; el fervido amor a España, una sincera predilección por Cataluña, por encima de las conveniencias, no siempre legítimas, de los partidos; y la inquebrantable fidelidad a la Monarquía.»

Sucessor de Mañé y Flaquer en la dirección del «Diario», fué don Miguel de los Santos Oliver, que, manteniendo la ideología política de su antecesor, dió a sus escritos un matiz más acentuadamente literario, en consonancia con la evolución cultural en Cataluña; y colaborador de ambos, fué el insigne literato don Juan Maragall, formado periodísticamente al lado de Mañé y Flaquer, pero con personalidad tan propia y definida, que llegó a imponer sus propias ideas y aun su peculiar temperamento, definiendo un catalanismo nimbado de románticos resplandores, pero perfectamente compatible con la ideología fundamental del «Diario».

«Todavía hemos de recordar a otro patriótico y pensador insigne: don Manuel Durán y Bas, que en los años de su juventud, ya prestigiosa, al ser requerido por Mañé y Flaquer para colaborar en el «Diario», accedió a ello mediante la suscripción de un

compromiso que hizo público en un notable documento, el cual en substancia venia a glosar el pensamiento fundamental y tradicional a que nos hemos referido, con aplicación a las apremiantes necesidades de actualidad en aquella época.

«Continuadores de aquella tradición i aquellos hombres venimos a ser nosotros, si no con la autoridad de ellos y las luces que los ilustraron, al menos con idéntica lealtad y el mismo estímulo para el trabajo. Entendemos que dentro los principios de Religión, Patria i Monarquía, caben todos los hombres de buena voluntad, sin distinción de matices, que estén bien avenidos con la tradición española y con el orden social. Caben todos los católicos que ponen la Religión por encima de intereses menos esenciales; cabe el máximo regionalismo que, otorgando todos sus atributos — idioma, legislación y administración propa — a la personalidad de Cataluña, respeta y aun más que respetar, defiende la integridad de España; y caben las soluciones sociales compatibles con la moral católica — que han de ser las únicas soluciones eficaces — y con los respetos que se deben al Poder constituido y a la jerarquía social, providencialmente instituida. Todas las aspiraciones legítimas caben dentro de nuestro triple lema, y no sólo caben, sino que, constituyendo una ejecutoria de la vitalidad del mismo, serán por nosotros defendidas con denuedo.»

«Esto decimos sin asomos de jactancia, modestamente, para mayor crédito de nuestras palabras. No nos erigimos en maestros, sino en apóstoles de una noble causa, de notoria trascendencia en el tiempo presente. No pretendemos imponer nuestro crédito, sino contrastarlo con el de los hombres juiciosos i desapasionados. No venimos a dogmatizar, sino a colaborar en la grande obra de restauración social que tan necesaria es en estos tiempos de anarquía triunfante, obra de redención de la Patria ante el libertinaje de la política al uso, de rehabilitación de la personalidad de Cataluña, negada por un centralismo absorbente y deformada por una utópica tendencia separatista; y de defensa de la Religión y del Trono, piedras angulares de nuestra nacionalidad.

«Para salir airoso en la árdua empresa que nos hemos propuesto acometer, pedimos la asistencia de Dios y el concurso de los elementos de orden, singularmente de las clases conservadoras catalanas, que con el «Diario» han tenido en todo tiempo comunidad de ideas y sentimientos. No nos asusta la verdad en ninguna de sus manifestaciones, antes bien de ella esperamos recibir fuerzas para vencer al error en sus múltiples formas.»

El «Diario de Barcelona» evoca, doncs, els noms gloriosos de Balmes, Pierrer, Mañé i Flaquer, Durán i Bas, Miquel dels Sants Oliver i Maragall, en la seva nova etapa. De Balmes a Maragall, però, han passat per Catalunya segles de la història. Desitgem al vell diari barceloní tota mena de prosperitats en la seva nova etapa. I que el seu barcelonisme secular l'identifiqui en absolut amb la patria catalana, amb la nacionalitat nostra, acostant-se més, en el temps, a Maragall que a Balmes.

El «Diario de Barcelona» segueix publicant-se en castellà.

La Unió Jurídica Catalana i la llei del contracte agrícola

La Unió Jurídica Catalana ha cursat el següent telegrama:

«Ministre del Treball, Madrid. — Consell directiu Unió Jurídica Catalana assabentat possibilitat que sigui llegit al Congrés per V. E. el projecte de llei regulant contracte agrícola, vos prega amb insistència que l'esmentat projecte respongui a les modalitats jurídiques de l'agricultura catalana les quals tenen substancialitat pròpia molt diversa de les peculiars d'Andalusia, Galícia i d'altres terres ibèriques, pel qual intenta regulació uniforme adequada a les necessitats d'aquests altres territoris, sols podria a Catalunya agreujar la perturbació que de temps està sofrint.

El saluden afírmment. Consell Directiu, M. J. C. Maspons, Guàrdia, Jover, Masferrer, Nogués.

Dietari històric

15 de juliol de 1783

S'INAUGURA L'ESCOLA PUBLICA DE DIBUIX D'OLOT

Fou el seu fundador el bisbe de Girona, Rdm. Sr. Tomás de Lorenzana, i per ordre del doctor Jacob Maria d'Espinosa, del Consell de Sa Majestat i fiscal civil de la Reial Audiencia del Principat, presidi la inauguració el director de l'Acadèmia de Belles Arts de Barcelona i notable gravador En Pasqual Pere Moles.

Aquest home que exercí tanta influència en l'ensenyament de les Belles Arts en l'antiga Reial Junta de Comerç, de Barcelona, va donar a la nova Escola, com a director, el notable mestre En Joan Carles Panijó, qui signà un contracte amb l'Ajuntament d'Olot com a mestre o director de la institució, sense limitació de temps; i amb el deure d'ensenyar per dues hores diàries a dibuixar als alumnes. Per a tal cosa li fixaven com a sou d'unes centes lliures catalanes anyals (pagadores del fons de donatius i oferts voluntaris) i habitatge. També es consignà a l'escriptura l'obligació de pagar-li el viatge de Barcelona a Olot i retorn a la capital si després la plaça.

En Panijó, arquitecte i pintor, havia nascut a Mataró, essent un bon dibuixador de llotja, d'on més tard fou professor. Donà també lliçons a Girona, i amb en Tramullès col·laborà en la decoració de l'església de Sant Narcís i pintant el creuer de la del Turó d'Olot, de la qual projecta l'altre major.

Actualment subsisteix l'Escola, millorada quant a condicions, i atenyent tot el concepte de les Belles Arts, creadora d'una branca especial en la pintura catalana i comptant amb gloriós noms com els de Vayreda, Blay, Carles, Berça i altres.

Qui sap si d'aquells temps d'últims del segle XVIII, prové la influència artística de l'anomenada escola «muntanyenca» que tan belles obres porta realitzades com a característica de la nostra terra i del nostre temperament!

16 juliol de 1851

NEIX, A SANT QUINTI DE MEDIO, NA, EL CRITIC JOAN SARDA.

Compartí la seva vida en les tasques d'advocat, amb un bufet acreditatíssim, i en la labor literària que revela en els seus estudis i articles. En la seva edat universitària va formar part de la Jove Catalunya, essent la revista «La Renaixença» la seva primera tribuna. Erudit i gran coneixedor de la llengua llatina, es revela amb formoses traduccions dels clàssics.

Durant trenta anys fou, amb l'«Estartit», el crític per excel·lència en la literatura catalana, i la seva ploma fecunda esparçí per tot arreu nobles lliçons. A la «Revista Contemporània» i «La España Moderna», de Madrid, va exposar la nostra vida cultural, al mateix temps que en «La Vanguardia», d'En Sánchez Ortiz, de tan alt valor intel·lectual, feta desfilar la vida barcelonina en tots els seus aspectes.

El va unir amb En Maragall una ferma amistat, i el poeta dels «Elogis» va llegir el seu estudi necrològic a l'Ateneu Barceloní, gran de la seva mort, magistrat treball que forma el proleg dels tres volums de les seves obres completes.

En Sardà viqué els seus temps, fent justícia als companys (Batllina, Rubió i Ors, Maria de Bell-lloc, Izart) i ressuscitant els anteriors a la seva vida, recollint els articles de Joan Cortada, prologant a Adolf Blanch i presentant en tota la seva amplitud la figura d'En Pau Pierrer. En la catorcenària de les generacions successives veia l'ànima del nostre poble en tots els seus múltiples aspectes.

En els nostres dies l'hauríem qualificat de professor, puix la seva tasca tota fou d'ensenyament, exercint un magisteri que no ha trobat encara successor. Ho atenyia tot: revista literària, premsa diària, il·lustracions, periodisme científic, direcció d'empreses editorials (traduint per a una «El Nabo», d'En Daudet), conferències a l'Associació d'Excursions i a l'Ateneu, tot com a descans de la infinita tasca de jurisconsult que li ocupava la major part del temps.

L'excés de treball el decandí i la seva salut va anar minvant fins a extinguir-se la seva vida, després de llarga malaltia, el 4 de desembre de 1899. Honora els seus temps i el seu nom, és digne de recordança.

ESPIGOLAIRE

Butlletí internacional

16 de juliol de 1923

LA INICIATIVA DE MIS-TER STANLEY BALDWIN

Encara no és conegut el text del projecte de resposta dels aliats a Alemanya que el govern de Londres sotmetrà a l'aprovació dels de París, Brussel·les i Roma.

Mentre aquest text no sigui conegut és natural que els diaris i els polítics de les Potències aliades servin una reserva prudent i una discreta parsimònia. Són massa greus els moments actuals perquè ningú ni vulgui assumir la responsabilitat d'enverinar les dificultats de l'hora amb manifestacions temeràries i imprudents.

En el discurs de Mr. Stanley Baldwin a la Cambra dels Comuns hi ha l'afirmació que els punts de vista del govern d'Itàlia coincideixen essencialment amb els del govern d'Anglaterra. (Indeed, we have every reason to believe that the views of the Italian Government are in substantial agreement with our own.)

Una circumstància molt interessant i molt favorable a la causa de la pau és la intervenció oficiosa del senyor Benes en aquestes converses preliminars. Després d'haver conferenciat a Londres amb Lord Curzon, signant-hi el Tractat de Comerç entre Anglaterra i Txecoslovàquia, el senyor Benes ha tornat a París, tenint entrevistes amb M. Poincaré i M. Millerand. Es clar que en aquestes conferències i entrevistes el senyor Benes haurà fet tot el possible per aconseguir que Anglaterra i França actuïn de comú acord.

Cal reconèixer que arribar a aquest acord no és una cosa massa fàcil, especialment com a conseqüència de l'actitud del govern de M. Poincaré en la qüestió de l'aventura del Ruhr i de la resistència passiva. El número de L'Europe Nouvelle arribat avui a Barcelona publica un interessantíssim article de M. Philippe Millet sota l'epígraf comprensiu de L'erreur tactique de la France. Aquesta error tàctica ha estat, segons M. Philippe Millet, haver iniciat i mantingut una acció a la conca del Ruhr sense donar a conèixer d'una manera precisa i total el programa de les reivindicacions franceses. Cette erreur, que L'Europe Nouvelle n'ha cessé de dénoncer depuis de longs mois, consiste à avoir entrepris et a poursuivre une action dans la Ruhr sans faire connaître de façon précise et complète le programme des revendications françaises.

Això és precisament el que preguntava Anglaterra en el seu famós memorandum: què vol, França?

Siguin les que siguin les conseqüències de la iniciativa de Mr. Stanley Baldwin, cal esperar almenys de les converses actuals que aquesta pregunta quedarà contestada pels fets d'una fàiso molt més clara i convincent que pels discursos de M. Poincaré.

JOAQUIM PELLICENA I CAMACHO

MENORCA

Dimecres, al capvespre va constituir-se definitivament l'entitat menorquinista «Nostra Parla».

Acudí a la seva Junta general un nombre de socis molt considerable, i en mig d'un gran entusiasme fou nomenat el primer Consell Directiu en la següent forma:

President, Joan Mir i Mir; vice-president, Francesc Hernández Sanz; bibliotecari, Ferran Soldevila; tesorero, Humbert Ferrer; vocals: Mossèn Josep Juaneda Calleja, Pere Ripoll, Jaume Ferrer Aledó i Rafel Farnés; secretari, Marsal Pascuchí.

Després de pendre alguns acords, com la fundació d'un Butlletí mensual, s'aixecà la sessió.

L'estatge d'aquest nova i patriòtica entitat és al Passage d'En Sitges, 2.

—Cada any commemora Ciutadella, l'antiga i històrica capital de Menorca, la data del 9 de juliol, dia en què l'any 1558 va ésser presa dels turcs, després d'una gran resistència per part dels menorquins, peròenguany ha tingut, ultra la part agradable que té tots els altres anys, el de desenrotllar-se tots els números del programa en menorquí, tant els discursos i les poesies de la seva vetllada literària, com en el sermó que es pronuncia en els funerals.

Es una dada que demostra que aquesta terra es dona compte que té una personalitat pròpia.

—Ha estat nomenat alcalde R. O. el regidor conservador En Mateu Seguí. Amb motiu d'això hi ha forta maror política.

En la sessió darrera fou objecte el nou alcalde d'una manifestació de protesta per part dels republicans.

RAFAEL FARNÉS

11-7-23.

Avis:

A tots els nostres subscriptors i amics advertim que LA VEU DE CATALUNYA agraeix cordialment les indicacions que li puguin ésser fetes i les col·laboracions espontànies. No

podem, però, ni retornar els originals ni mantenir correspondència sobre les suggestions dels nostres amics i lectors, encara que vinguin inclosos a les cartes els segells per a les respostes.

Tots ells compendran que llur propi interès ens obliga a no esmerçar el temps sinó en el servei del públic i que ens fóra materialment impossible sostenir correspondència amb cada subscriptor sobre apreciacions circumstancials de política o de conducta.

Això no vol dir, però, que no agraïm totes les indicacions que ens puguin ésser fetes amb esperit patriòtic i que no aprofitem, reconeguts, les suggestions que siguin útils.

Els que viatgen poden adquirir LA VEU als següents llocs:

MADRID. — Gener i C. «Miberva». Centre de subscripcions i cobraments. Tudescos, 39 i 41, baixos.

També es van al quiosc del carrer d'Alcalá, cantó a Peligros, de don Patrici Lujan.

A SEVILLA: Al carrer de Sierpes, 69. A VALENCIA: A «La Correspondencia de Valencia», Mirana, 7 i 9. A PERPINYA: Francesc Collas.

A PORT-BOU: Jaume Subirana. A LISBOA: Al Palau Conda d'Almada, Largo S. Domingos, 11; «Tabacaria Restauradores» i «Messegeries de la Presse», rua d'Ouro, 146.

A PALMA DE MALLORCA: Gabriel Llora, quiosc del Born.

A OPORTO: Rua Santa Catarina, 53. A COIMBRA: L. Miquel Bombarda.

A BRAGA: Conceição da Rocha (agent).

A PARIS: Kiosque Franco-italien, 16, Vaudeville, Boulevard des Capucines.

A FUNCHAL: Jacint Figueira (agent).

L'urbà, amb perill, s'abalança al cavall i el detura. El tartaner baixa fet una fúria i agredí l'urbà, qui hagué de demanar auxili, acudint

Dia 18. — «Recital de cançons es-
 trangeres», a càrrec de Na Andreua
 Fornells, amb acompanyament de

FIVE

«Barcelona, centre editorial». Notable crònica de J. Roca i Roca, sobre l'activitat editorial catalana a la

La Transatlàntica feu dir una missa a la Mercè; i la Transmediterrània, una a Sant Josep, en sufragi dels

VIDA COMERCIAL

MERCAT DE BARCELONA

Dia 14 de juliol de 1923.

Cotització oficial dels preus corrents de cereals i altres articles facilitada per la Junta Sindical del Col·legi d'Agents de Canvi i Borsa de la Plaça de Barcelona:

Blat canelad de Castella, de 44'50 a 45'50 pessetes els 100 quilos sobre vagó d'origen.

Blat d'Extremadura vell, a 39'50 pessetes els 100 quilos sobre vagó d'origen.

Blat d'Extremadura Chucher juliol, agost nou, a 39'50 pessetes els 100 quilos sobre vagó d'origen.

Promedi del preu del blat de Castella, a 45'20 pessetes.

Farrines: Elaboració per cilindres: Extra blanca número 1, de 62 a 63'50 pessetes els 100 quilos; suprema blanca número 2, de 56 a 60; entera, de 60 a 62; segones, de 35 a 38'25; tercers, de 27 a 29; extra forca número 1, de 80 a 135; segones, de 35'80 a 38; tercers, de 30 a 30'25; quarts, de 29'50 a 30.

Arros: Beniloch zero, de 58 a 60 pessetes els 100 quilos; Beniloch flor, de 62 a 64; Beniloch selecte, de 63 a 65; Beniloch matissat, de 63 a 64; bomba pur corrent, de 95 a 105; bomba pur superior, de 113 a 121.

Garrotes: de Vinaròs, de 19'64 (velles), a 21'42 (noves) pessetes els 100 quilos; roges, de 17'26 a 18'45; de Mallorca, a 15'47; d'Eivissa, a 15'47; de Tarragona, a 21'42 (velles) a 20'83 (noves); de València, de 19'04 a 19'64; de Níxer, a 21'72; de Gandia, a 21'42.

Despulls: de segoneta, a 6'25 pessetes els 100 quilos; de segoneta, a 6'60; de segoneta menut, a 6'72.

Escalola: de Sevilla, a 65 pessetes els 100 quilos; estrangera, de 53 a 57 pessetes.

Civada: d'Extremadura, de 35 a 36'50 pessetes els 100 quilos; de la Manxa, de 35 a 36'50.

Veues: de Bulgària, de 44 a 45 pessetes els 100 quilos; de Navarra, a 70; de Calat, de 51 a 53; de Màlaga, de 50 a 51; de Màlaga canelad, a 52.

Ordí: d'Extremadura nou, de 28'50 a 29; d'Extremadura vell, de 35'50 a 36 dels Estats Units, de 30 a 30'50.

Faves: d'Extremadura, de 32 a 34 pessetes els 100 quilos; del Marroc, de 50 a 50'50; de Mallorca, de 52 a 54; valencianes noves, de 52 a 54; de Mahón, de 70 a 75.

Favons: de Sevilla, de 50 a 52 pessetes els 100 quilos; de Xerès, de 52 a 53.

Mores: del Plata disponible vell, de 30'75 a 31 pessetes els 100 quilos; del Plata disponible nou, de 31'50 a 32; del Plata embarcant de juny nou, a 23'30 caf; del Plata embarcant de juny nou, de 25'865 a 26'10 caf; del Plata d'agost nou, a 25'45 caf; Yellow American 2, disponible, de 31 a 31'25.

Mill de la comarca, de 45 a 48 pessetes els 100 quilos.

Erps del país, de 46 a 47 pessetes els 100 quilos.

Llavor de canem de l'estranger, a 68 pessetes els 100 quilos.

Cigrons: d'Andalusia blancs, de 46 a 90 pessetes els 100 quilos segons número; d'Andalusia pelons, de 40 a 90 pessetes segons número; d'Andalusia alfarnats, de 70 a 110 pessetes segons número; moruns número 30, de 58 a 60; moruns número 29, de 56 a 57; moruns número 28, de 42 a 44 pessetes.

Mengetes de Castella, de 113 a 116 pessetes els 100 quilos; encorrosses de Castella, de 79 a 80; de Mallorca, de 98 a 101; de Galatz, de 65 a 68; del Danubi, de 41 a 42; de Xile, a 28.

Fesollets: estrangers, de 63 a 65 pessetes els 100 quilos; de Castella, de 70 a 73.

Llenties: de 105 a 120 pessetes els 100 quilos.

Guixes, de 47 a 48 pessetes els 100 quilos.

Nota: — Els preus s'entenen sense drets de consums, posada la metedària sobre els carros, per compte del venedor, llevat dels preus caf.

COLONIALS

Dia 14 de juliol de 1923.

Sucres: — No havent sofert cap variació aquest article, els preus segueixen els mateixos, o sigui:

Mel, de 163 a 165 pessetes els 100 quilos.

Terciari, de 176 a 178 pessetes.

Centrifuga de remolatxa, de 173 a 175 pessetes.

Quebrat clar, de 178 a 180 pessetes.

Blanquilles, de 180 a 182 pessetes.

Granets superiors, de 183 a 185 pessetes.

Blancs de primera refinats, de 185 a 187 pessetes.

Terros P. G. d'Andalusia, de 190 a 192 pessetes.

Terros P. G. d'Andalusia, de 200 a 202 pessetes.

Pilons, de 203 a 205 pessetes.

Tallat, de 216 a 220 pessetes.

Cafés: — Tampoc hi ha hagut cap variació en els preus d'aquest article. Els preus són els següents:

Moka legítim, de 605 a 615 pessetes els 100 quilos.

Semi Moka H. rrar i africans, de 580 a 590 pessetes.

Puerto Rico Caracolillo, de 605 a 615 pessetes.

Puerto Rico Yauco especial, de 600 a 610 pessetes.

Puerto Rico Yauco superior, de 590 a 590 pessetes.

Puerto Rico Hazienda, de 545 a 555 pessetes.

Caracas dessecat i similars, de 555 a 565 pessetes.

Trillats extra, de 515 a 525 pessetes.

Puerto Cabello i corrents, de 510 a 520 pessetes.

Palembang, de 470 a 480 pessetes.

Pasilles, de 455 a 465 pessetes.

Cacaus: — D'aquest article tampoc hi ha hagut variació en els preus. Per al consum són els següents:

Guayaquil Arriba, de 270 a 280 pessetes els 100 quilos.

Guayaquil Balao, de 355 a 365 pessetes.

Fernando Poo de primera, de 305 a 315 pessetes.

Fernando Poo de segona, de 295 a 305 pessetes.

Fernando Poo de tercera, de 285 a 295 pessetes.

Fernando Poo de quarta, de 275 a 285 pessetes.

Caracas de primera, de 485 a 495 pessetes.

Caracas de segona, de 420 a 430 pessetes.

Canyelles: — Ceilan extra, a 775 pessetes el quilo.

Ceilan número 1, a 675 pessetes.

Ceilan número 2, a 635 pessetes.

Ceilan número 3, a 640 pessetes.

Ceilan número 4, a 625 pessetes.

Raures de Ceilan, a 440 pessetes.

Pebres: — Singapur blanc, a 665 pessetes els 100 quilos.

Singapur negre, a 590 pessetes.

Penang i Tellicherry, a 580 pessetes.

Tabaco o Jamaica, a 565 pessetes.

Clavells: espècies: — Classe superior, a 835 pessetes els 100 quilos.

Destil·lats: a 400 pessetes.

MEMORIA COMERCIAL DE 1921

La Cambra de Comerç i Navegació de Barcelona, ha publicat la seva Memòria Comercial corresponent a l'any 1921. Està dividida aquesta obra en dues parts principals, una de les quals, la més important i més extensa, està formada per les estadístiques i quadros comparatius que constitueixen el cos veritable del llibre; l'altra part està integrada per un extens comentari dels fets que es dedueixen de les xifres consignades a la secció d'estadística. S'han introduït en aquesta secció algunes modificacions, havent procurat simplificar o escurçar determinades estadístiques i afegir-ne d'altres amb dades que s'han cregut d'interès, així, per exemple, s'ha posat al final de cada partida de l'estadística d'importació i exportació pel port de Barcelona el total corresponent a totes les Duanes d'Espanya, a fi que hom pugui comparar amb facilitat la quantitat de cada mercaderia que hagi entrat o sortit pel nostre port amb la que hagi entrat o sortit per tots els d'Espanya. Entre les estadístiques que s'han afegit cal esmentar-ne una de molt clara i sintètica de la situació de les emissions fetes per l'Ajuntament de Barcelona. Amb això i haver abreujat una mica, sense perjudici de la claredat, el comentari raonat sobre les principals estadístiques que la

memòria conté, és de creure que haurà guanyat aquesta en interès i que podrà ésser consultada amb major profit pels homes estudiosos o per aquells que merament necessitin conèixer dades de les que aquesta obra conté com a elements d'apreciació quan a les empreses o negocis que tractin d'empendre o estiguin ja realitzant.

Igual que en els anys anteriors, la secció d'estadístiques està dividida en deu grans capítols, en els quals, amb excel·lent mètode expositiu i amb la necessària claredat, apareixen degudament agrupades les matèries següents: activitat marítima de Barcelona, transports terrestres, moviment de mercaderies, preus en el mercat de Barcelona, producció agrícola de Catalunya, moviment social i comunicacions. Cada un d'aquests capítols està format per les estadístiques i quadros comparatius necessaris per a la més completa il·lustració de l'assumpte, i a la més rigorosa compulsa de les dades que el constitueixen. Completen la memòria una sèrie de diagrames en colors, veritable síntesi de la gran còpia de dades que el llibre conté.

MERCAT VINICOLA DE BARCELONA

Dia 14 de juliol de 1923.

(Informació facilitada per l'Associació de Magatzemistes i Exportadors de vins de Barcelona.)

Preus per grau i hectolitre i mercaderia posada al celler del col·litor:

Penedès: blanc, a 1'65 pessetes; negre, a 1'65.

Camp de Tarragona: blanc, a 1'75 pessetes; negre, a 1'75.

Conca de Barberà: blanc, a 1'50; negre, a 1'50.

Priorat: negre, a 2 pessetes.

Vilanova i Geltrú: negre, a 1'75 pessetes.

Igualada: negre, a 1'65 pessetes.

Martorell: blanc, a 2 pessetes.

Manxa: blanc, a 2 pessetes.

Alacant: negre, a 2'25 pessetes.

Mistela blanca, a 2'75 pessetes.

Mistela negra, a 2'75 pessetes.

Mostatell, a 4 pessetes.

Tendència fluxa.

(Prohibida la reproducció si no s'esmenta la procedència.)

ADOBES

Dia 14 de juliol de 1923.

(Informació de la casa J. Espinós, de Barcelona.)

Superfosfat d'os de 18'30 d'àcid fosfòric i mig de nitrogen, a 16 pessetes els 100 quilos.

Superfosfat de calç de 18'20 per 100 d'àcid fosfòric soluble, a 13 pessetes els 100 quilos.

Superfosfat de calç de 16'18 per 100 d'àcid fosfòric soluble, a 12 pessetes els 100 quilos.

Superfosfat de calç de 13'15 per 100 d'àcid fosfòric soluble, a 10 pessetes els 100 quilos.

Sulfat d'amoniac de 20'21 per 100 de nitrogen, a 55 pessetes els 100 quilos.

Nitrat de sosa de 15'16 per 100 de nitrogen, a 44 pessetes els 100 quilos.

Sulfat de potassa de 90'92 per 100, equivalent a 49'50 potassa pura, a 33 pessetes els 100 quilos.

Clorur de potassa de 80'35 per 100, equivalent a 50'51 de potassa pura, a 31 pessetes els 100 quilos.

Materia orgànica còrnica natural de 10'11 per 100 d'entrogèn i 2'3 d'àcid fosfòric, a 40 pessetes els 100 quilos.

Nitrogina Sant Jordi de 8'10 per 100 de nitrogen, a 35 Ptes. els 100 quilos.

Producte fosfatat Sant Jordi, a 60 pessetes els 100 quilos.

Sofres

Sofre Sant Jordi 98/100 per 100, a 12'50 pessetes els 40 quilos.

Sofre Sant Jordi extra fi 98/100 per 100, a 14'50 pessetes el sac de 40 quilos.

Sofre precipitat (gris), a 8 pessetes el sac de 40 quilos.

Sofre sublimat (flor), a 18 pessetes el sac de 50 quilos.

Sofre de terros, a 27 pessetes els 100 quilos.

Sofre en canó, a 47 pessetes els 100 quilos.

HORTALISSES I FRUITES

Dia 14 de juliol de 1923.

(Informació Matutana)

Allis de primera, de 30 a 35 pessetes la dotena de forces; de segona, de 24 a 30.

Cebes del país, de 14 a 17 pessetes els 100 quilos.

Patates del buda, de 16 a 17'50 pessetes.

BORSA DE BARCELONA 16 de juliol de 1923

COTITZACIO UNICA DEL COL·LEGI D'AGENTS DE CANVI I BORSA I EL MERCAT LLIURE DE VALORS
VALORS A TERME. — Al matí, a la Sala de Contractacions del Casino Mercantil, a fi de mes: Es fa de Nords de 67'65 a 67'80 i a 67'55, Alacants de 67'55 a 67'40 i a 67'45, Andalusos a 55'85, i Transversal a 162'00 i queda ofert a 161'00.

A la tarda, a la Casa Llotja. Es fa de Nords de 67'80 a 67'50, Alacants a 67'55 i a 67'50, Plates a 49'25, Crèdit i Docs a 16'00. Gran Metropolita a 144'75 i queda ofert a 144'00, i Transversal de 160'50 a 157'00 i queda paper.

Darrera sessió. — Al Casino Mercantil, de dos quarts de cinc a les cinc de la tarda, a fi de mes: S'ha fet de Deute Interior a 70'35 i a 70'42, Nords de 67'40 a 67'55, Alacants a 67'55, Transversal a 153 i 155'50, i Felguera a 51'50 i 51'75.

DIFERENCIES DE LES OPERACIONS A TERME

De la tanca de dissabte al matí a la d'aquest matí, es baixa 0'25 de Nords i d'Alacants, i un enter de Transversal. De la del matí, a la de les cinc de la tarda d'avui, es puja 0'10 d'Alacants, de Nords no hi ha variació, i de Transversal es baixa 5'50.

COTITZACIO DE MONEDES ESTRANGERES

Francs, 41'15; suïssos, 122'50; belgues, 34'15; lliures, 32'25; lirs, 30'15; dolars, 7'00; marcs, 0'005, i coronas 0'015.

AL COMPTAT. COTITZACIO DE VALORS NO INSCRITS ENCA EN EL BUTLLETI OFICIAL

Barcelona Traction and Light Power 7% 1921, a 99'25.
Barcelona Traction and Light Power 7% pref., a 109'50.
Barcelonesa de Navegació 4 1/2%, a 26'00.
Companya Espanyola de Colonització 6%, a 94'50.
Foment d'Obres i Construccions 6%, a 94'75.
Municipis de l'Exposició 6 per 100, a 97'50 i 97'85.
Ferrocarrils de Catalunya 6%, a 100'00.
F. C. Cremallera de Montserrat 6%, a 99'00.
Obligacions del Tresor Espanyol 4 1/2%, a 100'60.
Grans Molins Bascos 6%, a 92'50.
Mines de Potassa de Sùria 7%, a 99'50.
Gran Metropolita 6%, a 97'00.
General Tramvies de Barcelona 6%, a 100'65.
Hotel Ritz 7%, a 91'00.
Ajuntament de Sevilla 6%, a 94'15.
Productes Pirelli 6%, a 96'00.
S. A. Colònia Güell 6%, a 94'00.

(Reproducció del Butlletí Oficial)

Canvis estrangers		Ajuntaments i Diputacions		Alacant 1.ª hipoteca		Hegadins Llevant 6 %		93'50	
París, xec	41'15	Municipi semestre	79'00	2.ª	70'00	Hisp. Amer. d'Ele. 6 %	100'00		100'00
Londres, xec	32'28	1906	78'00	3.ª	69'85	Coop. Fluid Elec. 6 %	109'75		92'50
Berlin, xec	0'005	1907 D	77'50	A	69'75				
Viena, xec	0'0125	1912 B	77'25	B	70'00				
Roma, xec	30'15	1912 E	74'75	C	70'00				
Brussel·les, xec	34'15	1913 F	73'50	D	77'00				
Zurich, xec	122'50	1913 B	77'25	E	86'25				
Nova York, xec	7'00	1916 B	77'25	F	101'35				
		1916 B	77'25	G	56'25				
		1917 B	77'25	Francia 1864	52'50				
		1918 B	77'36	1873	51'75				
		1919 B	77'65	Directes	56'75				
		1920 B	78'00	Otense A. B. C.	61'50				
		1921 6 %	89'25	J. H. prior	86'50				
		Elxampla 1897	94'75	M. C. i Portugal, 5 %	34'00				
		1897	89'65	M. C. i Portugal, var.	65'25				
		1913	86'50	Olet a Girona	55'00				
		Bons Reforma	60'25	2.ª hipoteca	53'25				
		Diputació antigues	78'85	Andalusos 1.ª 3 %	54'75				
		B	77'50	2.ª 3 %	56'25				
		C	77'50	Aux. F. C. Besan	60'50				
		Mancomunitat 1915	73'50	Grat. Tramv. 4 %	80'50				
		1920	74'00	5 %	72'00				
		Caixa Crèdit Com.	74'00	Tramv. St. Andreu	103'50				
				F. C. Sarria 6 %	89'25				
				Comp. F. C. Catalunya	97'50				
				G. F. C. Catalans	96'00				
				Tanger a Fez 4 %	98'00				
				Tramvia Sevilla 6 %					

MAS i ROCA

Camiseria - Corbateria - Gèneres de punt - Mitgeria
24 - 26 - PORTAFERRISSA - 24 - 26 - Telèfon 1754 A

Camises Esports «Colors Novetat» amb zèfir fi, colls i punys cosits, a 12 ptes., 3 per 35 ptes.
> Tennis «Panamá Extra», amb blanc i cru . . . . . a 13 » 3 » 38 »

CONFECCIO I MIDA ESPECIALITAT

Elàstics Guyot «Classe extra» assortits amb nous dibuixos . . . . . per 3 pessetes.
> Punt «Classe Superior» desmuntables per a rentar-los . . . . . per 5 pessetes.

Claus - Anthrax FURONCOLS

Som a l'època en que la sang i els humors dels artrítics «treballen». Molts d'ells s'han desesperat en constatar els efectes d'aquesta activitat en llur epidermis, víctima de dilatacions i exuberàncies que no tenen res de pràctiques: la polulació dels furuncols i llur greu transformació en antrax, les erupcions cutànies, les collors rebels, la febra herpètica, l'Eczema i la Psoriasis. La veritable causa d'aquests rebrotaments congestius a la pell pervenen d'una sang congestiva i viciada i llur tractament depèn únicament de la depuració de la sang i d'una acció modificatriu.

Depuratiu RICHELET

és de tots els remeis coneguts el qui obra millor en aquest sentit. Si- guin els que vulguin llur origen, llur gravetat i llur cronicitat, cap malaltia de la pell, cap varicela i llaga varicosa, cap vici de la sang poden resistir aquest poderós rectificador del líquid sanguini. On la seva acció benefactora s'exerceix encara amb més rapidesa és en el tractament dels reumatismes, del dolor, de la gota, de l'emfisema i les neuràlgies, tan comunes en aquest temps.

El DEPURATIU RICHELET es ven a 7 francs el flascó, a totes les bones farmàcies de França, que en despaten moltes. En cas necessari, demanin-se referències a L. Richelet, de Sedan, 6, rue de Belfort, 6, Bayona (Baixos Pirineus). Un fascicle explicatiu acompanya tots els flascos.

Mai hi ha fracàs

Aigua rissadora FIN DE SIGLO

per a fer duradora i fàcil l'ondulació
Producte vegetal dona al cabell precís color i consistència al rissat. Molt pràctic per a conservar els bucles als nois, d'utilitat per als cabells frívols i costosos d'ondular.

Rissador Imperi

Ondulació perfecta i duradora. Senzill en la seva col·locació, no trenca el cabell, el més pràctic conegut i d'esplèndids resultats.

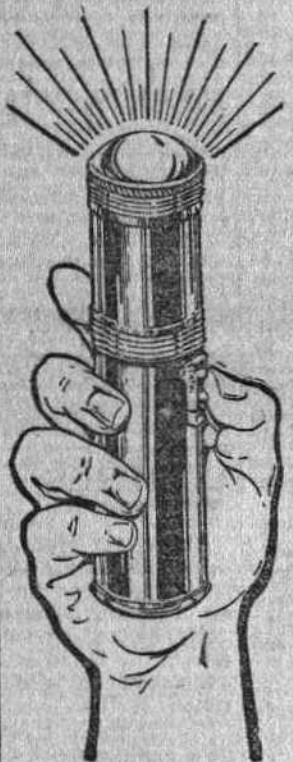
Venda: Perfumeries i merceries. Dipòsit: La Florida, E. Sarrià, Ronda de Sant Pere, 7. Apartat 230. Telèfon A, 2231. Barcelona.

Vendes

GANGA

Torre per vendre, punt cèntric, a un minut del tramvia de Badalona, 8.000 pams de terreny (2.200 d'edificació), amb aigua, gas, electricitat, etc.
Rac: REAL, 92. — Badalona

La llum del dia a la mà

la obtindreu amb una làmpara o pila elèctrica de la marca LOT, disposant, en tot lloc i en qualsevol moment de intensa llum.

Indispensable en les excursions i viatges; en la llar, en la fàbrica; servei de vigilància nocturna; per a buscar quelcom en la foscor, al pujar l'escala, en la tauleta de nit, en el moment de viatge; resultant sempre d'utilitat incomparable al·lir en la ciutat com al camp.

SOLAMENT SON AUTÈNTIQUES LES LAMPARES I PILLES ELÈCTRIQUES AMB LA MARCA LOT

Maquines de calcular

OCCASIONS
en marques canviades per les calculadores suïsses representades per la casa.

JOAN FREY

Barcelona, Rda. Sant Pere, 25
Secció especial de Vendes a Plassos

Capells

Saldos capells senyora i nena, únic preu 10 ptes. Salmeron, 24, botiga.

Liquido

rotllos de pianola de 65 notes, a 2 ptes. Rambla Santa Mònica, 14, llibreria.

Pèl i pèl moixí

EXTIRPACIÓ RADICAL
(Per l'electricitat)
Absolutament garantit
Els avantatges del procediment elèctric que uso en el meu gabinet, consisteix en:
Primer: Destruir per sempre l'arrel.
Segon: No reapareixerà mai més.
Tercer: No deixa cap senyal.
Quart: No ésser dolorós.
Desconfeu d'intrusos!
Consultes d'informació de franc
De deu a dotze
DR. M. PONS I BONET
Llúria, 36, pla tercera
(tocant a Cortès)

Cartes Circulars

reproduïdes en l'aparell MULTIGRAPH, inconfusibles d'originals mecanografiats.

Mobles Fitxes Carpets

Gutes i tot el material per als sistemes moderns d'organització d'oficines.

COPIES

originals a màquina

HAMMOND

per a escriptura, de tipus canviabils

Casa Garcia Suárez

38 - Rambla de Catalunya

Telèfon 4335 A

Minerva

1 tipus seminovs, venç a bon preu. Escriure 4037. Empresa Ideal d'Informació, Rambla de les Flors, 16 (anunciu).

Aparador a baix preu

rellotge paret, portiers, butaca, quelcom cuina, mirall i altres. Portaferrissa, 23, tercer, 1.^a

Venc

Enciclopèdia Espasa fins el volum sortit i nova, en bones condicions. Llibreria Universal, Rambla Santa Mònica, 14.

Professor de piano i solfeig

s'ofereix: Consell de Cent, 391.

Avisos

Missatgers «RAPIDS»

(Continental)

SERVEI RAPID

Repartiment de tota classe de circulars i es- queles a domicili, petits paquets i tota classe d'encàrrecs.

EMPRESA IDEAL

D'INFORMACIÓ

Rbla. Flors, 16, baixos

Telèfon 4.863 A.

Lloguers

Pianos de lloguer de diferents preus. Bruch n.º 78, entresol. C. BIEGER.

Llogu

habitatció, Rambla Catalunya, núm. 46, segon.

Dispeses

Casa particular desitja dos germans o amics a tot estar. Avinyó, 4, tercer.

Carme, 13,

entresol, 2.ª Hab. a matrimoni o dos amics tota pensió.

A matrimoni

o senyoreta cedeixu habi. dret cuina o amb pen. Salmeron, 48, entrada Goya, 2, primer.

Disponibles

dues habitacions independents amb cuina. Vallbona, n.º 12, baixos.

Demandes

Barcelona-París

Rocader, Dne de la Victòria, 14.

Professor de piano

s'ofereix per a encarregar-li la venda de nou i útil aparell patentat. Salmeron, 167 bis. De 4 a dos quarts de cinc.

Ofertes

Senyoreta elegant

tal·la 46, s'ofereix per a maniquí en casa de modes. Esc. 4336 Empresa Ideal d'Informació, Rambla Flors, 16 (anunciu).

Compres

Compro

llibres i biblioteques pagant alt preu. R. Llibreria Universal, Rbla. Santa Mònica, 14.

Fotografs

Compraria objectiu anastigmat de 21 a 30 centímetres de distància focal i d'una obertura no inferior a f/4.5. Escriure a «LA VEU», núm. 390.

Maquinària

(ferro vell) es compren petites i grosses partides. Constitució, 150. Fundició. Sans (Bordeta).

Lavad siempre vuestros hijos con jabón Foca-Cura i los tendreis hermosos.

JOVENTUT PERPETUA

Sabó, 1.º. — Crema, 3.º. — Polvos, 3.º. — Aigua cutània, 5.º. Aigua de Colònia, 3.º. — 10 i 15 ptes. segons frasc. L'original d'encàrrecs.

Darreres creacions

Productes sèrie «IDEAL»

ACACIA, Mimosa, GINESTA, Rosa de Jericó, ADMIRA BLE, Matinal, CHIFFRE, Rocio Flor, ROSA Vértigo, OLA VELL, Muguet, VIOLETA, Jasmín.

Sabó, 3.º. — Polvos, 4.º. — Loció, 4.º. 7.º. 10 ptes., segons frasc. Essència per al mocador, 18 pessetes frasc amb estof.

CORTÈS GERMANS - BARCELONA

ELS PÓLVORS DE

KEATING

Son indispensables en totes les llars
Insecticides i desinfectants

Dirigit les comandes als magatzems de drogues o directament a l'AGENCIA KEATING: Fernando el Santo, núm. 5, Apartat 4.022 - Madrid

Llocs de venda a Barcelona: Eduard Schilling i C.ª Fernando, 23

Fàbrica de Flors, Corones i Plantes

Tot el que's necessita per a fer-les
Antiga Casa T. COSTAS, Palla, 13 i 15, pral.

—Mira, espòs meu, com en pocs dies ha desaparegut la blancor dels meus cabells amb l'acreditat i intensiu **REUM BELLESA** a base de noguera. ¿Per què no l'uses tu també i rebran el teu cabell i bigoti el color que abans tenien? Venda en perfumeries

Salut : Força : Vigor : Joventut HISTOGENIC PUIG JOFRE

L'ideal dels reconstituent. Rehabilitades des de les primeres dosis els organismes agotats per la TUBERCULOSI, ANEMIA, NEURASTENIA i demés afeccions CONSUNTIVES

Vintanys d'èxit. — PREMIAT pel Congrés Internacional de la Tuberculosis de 1910.

Demanis a totes les farmàcies

ESPLUGA DE FRANCOLI

GRAN BALNEARI HOTEL VILLA ENGRACIA

de primer ordre. Tot confort. Pensió restaurant, 15 pessetes. Servei exquisit. «Masia de l'Aigua». Fonda molt ben atesa. La situació excel·lent i clima del Balneari, a 600 metres sim., tocant al celeberrim Monestir de Poblet, així com la formosa dels boscos, creuats de carreteres i abundants en fonts que el volten, l'han convertit també en centre d'estiueig i de turisme i estació típica de repòs. Telèfon interurbà (número 1 d'Esplugas). Estació de Ferrocarril, ràpida comunicació amb Barcelona. Stock de neumàtics, etc. Administració a Barcelona: Bruch, 114, pral. Telèfon A-935

DARRERES INFORMACIONS

PENINSULA

MANIFESTACIONS DEL PRESIDENT

Madrid, 16, 2 tarda.
El cap del Govern ha manifestat avui que el rei arribaria a Madrid a última hora, procedent de Santander. Ha afegit que havia rebut un telegrama de l'alcalde de Valladolid demanant-li que apadrinés un seu fill. Ho farà, però el representant el governador.

També ha dit que a dos quarts de sis de la tarda es reuniran els ministres al Congrés, per a celebrar el Consell.

Al banc blau hi quedarà el ministre, al qual es refereix el debat. Ha afegit que el rei continuaria a Madrid mentre durin les sessions de Cortes.

Ha dit també que demà es discutirà el projecte sobre tinença d'animes, al Congrés.

Al Senat es discutirà el projecte d'autorització aranzelària.

Si no s'aprova, s'habilitarà el disseny per a celebrar sessió, i poder clausurar les Cortes aquest dia.

El rei es proposa passar els dies 21 i 22 a Sant Sebastià, al costat de la seva mare.

Si les Cortes encara estan obertes, el rei tornarà a Madrid, i si estan tancades vindrà només per a sancionar les lleis aprovades.

DE GOVERNACIO

El ministre de la Governació, en rebre avui els periodistes els ha manifestat que en arribar aquest matí al Banc de Biscaia alguns documents del Banc Espanyol de Crèdit, els empleats del de Biscaia s'han negat a cursar-los, declarant-los el boicot.

En vista d'això els empleats han estat acomiadats i se'ls ha invitat a abandonar els llocs.

Com que ells s'hi han negat, la direcció ha requerit l'auxili de la policia, i en presentar-se aquesta, els funcionaris han abandonat el local sense fer resistència.

Els altres funcionaris han continuat treballant normalment.

Ha dit el ministre que a Barcelona la tranquil·litat era completa.

Ha afegit que havia manat instruir dos expedients: un, per a depurar les responsabilitats dels agents i delegats que assistien al miting del Circ Americà, per l'agressió de que foren objecte els periodistes concurrents al dit acte, i un altre, per a depurar anteriorment la responsabilitat pel miting que es produí a l'Estadi Metropolità, al final de la festa d'aviació, celebrada ahir, a la tarda.

LA PATRONA DE LA MARINA

Amb motiu de la diada de la Mare de Déu del Carme, en el ministeri de Marina, s'ha dit una missa que han oït el ministre i els caps i oficials que són a Madrid.

Després s'ha servit un bonx a l'oficialitat i un ranxo extraordinari a les tropes i marineria.

D'ESTAT

Han visitat avui el ministre d'Estat els ministres de Bèlgica i Alemanya, el ministre de Colòmbia i el senyor López Ferrer.

MITING PRO-RESPONSABILITATS

Ahí, al Circ Americà, se celebra un miting pro-responsabilitats, sota la presidència del catedràtic i acadèmic senyor Bonilla Sanmartín.

Feren ús de la paraula els senyors Uriza, diputat tradicionalista; Pérez Solís, comunista; el comte de Vallillano, del nou partit social popular, i don Roderic Soriano, ex-diputat radical.

Tots els oradors advocaren perquè s'intensifiqui la campanya pro-responsabilitats fins que es facin efectives, amb excepció del comte de Vallillano, qui digné que per la difusió en exigir-les no hi hauria mitja de concretar-les.

Fuè el resum del miting el senyor Bonilla Sanmartín, declarant que és a l'opinió pública a qui correspon mantenir el foc sagrat de la depuració de les responsabilitats, exigint-les constantment fins veure a Espanya introduït el principi de justícia.

Quan ja es disposava el públic a abandonar el local, el poeta Lluís de Tapia, dirigint-se a la concurrència, digné que l'Ateneu persistia en la seva campanya, intensificant-la.

En proclames, i per mitja de prospectes — afegí — tindreu notícia de tota la campanya, perquè heu de

saber que la premsa és impunita.

Aquestes paraules motivaren un moviment de protesta contra els periodistes qui es trobaven escoltant els oradors, tractant alguns dels més apassionats d'agredir-los, havent d'ésser protegits pels guardes i resultant ferits els propòsits de parlar que tenien alguns periodistes, per a rebutjar els càrrecs de Lluís de Tapia, qui figura com a redactor en «El Imparcial».

En el discurs del senyor Uriza digné que ell apoliar la campanya pro-responsabilitats, si trobava la reciprocitat quan les Diputacions basques vinguin a sol·licitar el manteniment del concert econòmic.

LES BONIFICACIONS EN EL PREU DEL PAPER

Madrid, 16, 4'15 tarda.
La «Gaceta» publica una D. O. del ministeri del Treball, la part dispositiva de la qual diu així:

«El Rei s'ha servit aprovar les següents bases per a l'aplicació de les bonificacions en els preus del paper, determinats en el Reial Decret de la Presidència del Consell de ministres de 12 de maig de 1922:

Primera. — Per a l'aplicació efectiva de les bonificacions preceptuades en l'article sisè del R. D. de la Presidència del Consell de ministres, de 12 de maig de 1922, els editors hauran de donar compliment a les següents normes:

A) L'editor que projecti imprimir un llibre, ho manifestarà així al proveïdor de paper, precisant la quantitat d'exemplars que ha d'imprimir, impremta o impremtes on s'ha de fer la impressió i les classes, tamany i quantitat de paper que projecti usar.

B) Després del tiratge, l'editor donarà compte al proveïdor del paper del resultat del dit tiratge, mitjançant certificació, lliurada per l'impressor, del número d'exemplars tirats i declaració de l'editor de la quantitat i pes del paper esmerçat.

C) Tant l'editor com l'impressor donaran a la Cambra Oficial del Llibre corresponent i al proveïdor del paper les facilitats que siguin necessàries perquè ràpidament i d'una manera eficaç puguin comprovar en tot moment les manifestacions a què fan referència les dues clàusules anteriors.

D) Així que estigui fet el tiratge, el paper serà objecte de la bonificació a que es refereix el número primer de l'article sisè del Reial Decret de 12 de maig de 1922.

E) Amb les dades a que es refereixen les clàusules A, B i C, es determinarà el pes del paper usat en cada volum i aquest detall servirà per a l'augment de bonificació corresponent als exemplars que es vagin exportant, havent l'editor de subministrar les dades concretes i convincents en cada moment que s'efectuï l'exportació perquè el proveïdor del paper faci l'abonament suplementari a que es refereixen els números 2 i 3 de l'esmentat article sisè del Reial Decret de 12 de maig de 1922.

F) Els compradors de papers tipus per a l'edició i de les quantitats de paper que reuneixin les condicions establertes en el número 4 de l'article sisè de l'esmentat Reial Decret de 12 de maig de 1922, perdran els drets a les bonificacions si en un termini de dotze mesos comptats des de la data de la facturació no justifiquen el seu esmerç en la forma detallada anteriorment.

Segona. — Quan el preu dels papers tipus determinats d'acord amb el que disposa el Reial Decret de 12 de maig de 1922, rebuixats amb les bonificacions, que per a cada cas els corresponguin, siguin inferiors a's d'aplicació feta pels fabricants espanyols, aquests abonaran a l'editor la diferència.

Tercera. — Als efectes d'eliminar la quantia de les bonificacions, d'acord amb l'esmentat article sisè del Reial Decret de la presidència del Consell de ministres de 12 de maig de 1922, es fixaran els drets aranzelaris dividint per quatre la suma dels que paguin els papers importats d'Alemanya, França, Anglaterra i Suècia, i recarreges que corresponguin a aquests països en els drets aranzelaris que se'ls apliquin.

Quarta. — Els fabricants de paper i els editors podran establir convenis particulars que, respectant l'esperit i la lletra del Reial Decret de 12 de maig de 1922 facilitin l'aplicació successiva de les bonificacions en el règim de concerts.

I cinquena. — Si hi hagués discre-

pància sobre la interpretació dels convenis particulars als quals es refereix la base quarta, s'ore la interpretació dels altres casos i requissos que determina la base primera, se sotmetrà a la resolució inapel·lable de la Cambra Oficial del Llibre, corresponent al domicili del comprador.»
Signa hapaprieta.

EL CONFLICTE BANCARI

Madrid, 16, 5'15 tarda.
Després de l'incident esdevingut al Banc de Biscaia, els periodistes han visitat el director d'aquella entitat, qui ha dit:

—Fa alguns dies, signàrem unes bases amb el Sindicat de funcionaris de Banca i Borsa, les quals havem complert amb tot zel i que continuarem posant en pràctica fins que ens obliguin a denunciar-les per mancar el Sindicat als seus compromisos.

En tres dies han sorgit dos incidents que provoquen els funcionaris la qual cosa no és a les bases que nosaltres havem signat.

Es l'legal, de tota l'legalitat, el boicot declarat al Banc Espanyol de Crèdit i si amb aquesta mesura se solidaritzen les empreses, contenen una responsabilitat que està ben clara en el Codi Penal.

Aquesta és una mesura de coacció que no està prevista en les bases que vinc referint-me.

Tampoc pot ésser que els empleats, sense previ avís al públic, declarin la vaga, ocasionant amb això lamentables perjudicis al comerç i a la clientela de les cases bancàries.

Això succeí l'altre dia amb motiu de l'atur, com a protesta per l'assassinat del president del Sindicat de Barcelona. La protesta, és clar, ens sembla lògica, puix era precis condemnar el vil atemptat. Nosaltres som els primers de lamentar aquests incidents de violència; però no es pot anar a la vaga per qualsevol cosa, com avui ha passat.

El que ha passat aquest matí és que calia realitzar amb urgència una operació al Banc Espanyol de Crèdit, el qual està boicotejat pel Sindicat, i els nostres empleats es negaren en absolut que l'operació s'efectués.

Davant de tal imposició, els he cridat al despatx i els he fet present el disgust que em causaria el tenir d'arribar a mitjans energics per a fer complir els compromisos bancaris d'una entitat amb l'altra.

Al mateix temps he fet veure al personal com és equivocada llur actitud. Com que he insistit en mantenir-la, m'ha estat precis dir-los que la direcció del Banc no admetia mesures del personal en perjudici del públic.

He invitat, doncs, els que desitjaven ésser empleats a tornar a llurs llocs i aquells que estiguessin conformes amb el boicot a abandonar el local.

A favor de la mesura del Sindicat s'han pronunciat les dues tercers parts dels empleats, però es negaven a anar-se'n, perquè deien que aquest acomiadament era injustificat, segons les bases signades.

Jo només n'he pogut convèncer uns pocs, i els altres, entusiasmats, han hagut d'ésser expulsats del local pel comissari de policia i alguns agents a les seves ordres.

Avui, doncs, compta el Banc amb uns 40 empleats afectes a l'empresa. No obstant, nosaltres estem d'acord amb sis empreses bancàries de Madrid, que en aquest moment estan consultant llur personal si està o no conforme amb la declaració de boicot al Banc Espanyol de Crèdit.

Si els empleats insisteixen en aquesta actitud — ha acabat dient — nosaltres i aquestes sis entitats tancarem les nostres portes abans que abdicar davant la imposició del Sindicat d'empleats.

—Els empleats del Banc de Biscaia s'han dirigit immediatament al domicili del Sindicat, on han donat compte del fet.

La Junta Directiva s'ha reunit per a tractar d'aquest incident i ha acordat declarar el boicot al Banc de Biscaia.

Sense perdre temps s'han circulat a «provincies» les ordres oportunes per a fer efectiu el boicot a tot Espanya.

Circula el rumor que el Sindicat ha

adoptat la mateixa mesura amb tots els bancs que s'han solidaritzat amb el Banc Espanyol de Crèdit.

MOTI

A l'Estadi del Metropolità s'havia anunciat ahir un programa de festes en el qual figurava el vol de dos avions, passant de l'un a l'altre, per mitja d'una escala, l'aviador Greco.

La concurrència arribava a prop de 15.000 persones.

Tots els números que figuraven al programa es realitzaren sense el menor incident.

En últim lloc s'aixecà un avió, el qual executà diversos vols, sense que el Greco fes cap exercici.

El públic protesta exigint que li tornessin els diners, i com que no ho ho obtingué trencà les graderies, taules i cadires.

Al mig de l'Estadi formà un gran munt de fustes, intentant cremar-les.

Les forces de seguretat donaren algunes càrregues, practicant la detenció dels que es significaren en el moti.

L'empresa ha estat multada per incompliment del programa.

Els delinqüents foren alliberats.

LA TARDA AL CONGRES

A punt de tancar-se les Cortes i dedicada avui la sessió del Congrés a precís i preguntes, la desanimació era completa.

Abans de la sessió han conferenciat amb el president de la Cambra els ministres de la Governació, Guerra i Foment, el president de la comissió de responsabilitats, senyor Sagasta, i el cap del partit conservador, senyor Sánchez Guerra.

ELS DANYS CAUSATS

PELS TEMPORALS

El ministre de Foment ha disposat que l'enginyer enviï a Saragossa per apreciar els danys produïts per les últimes tempestes, recorri també la província d'Osca on també foren enormes les destrosses causades pels temporals.

DESANIMACIO

Madrid, 16 6'15 tarda.
La sessió del Congrés ha transcendit aquesta tarda dins de la més completa desanimació, essent molts els diputats que s'han anticipat a les vacances d'estiu.

CONGRES

Madrid, 16, 4'15 tarda.
Sobre la sessió a les 3'45, sota la presidència del senyor Alvarez.

Al banc blau hi ha els ministres de la Guerra, Finances i Governació. Als escons una dotzena de diputats.

S'aprova l'acta de la sessió anterior.

Precis i preguntes

El PRESIDENT va concedint la paraula a diversos diputats, fins a 16, que són absents.

El senyor ARROYO (don Jeroni) llegeix una ressenya d'una «beccerrada» celebrada a Palència, amb assistència de més de 400 persones.

En aquesta «beccerrada» es distingí, segons la premsa, el «diestro», anomenat «El Joven de Cristales», que fou ovacionat i tret a pes de braços.

Doncs bé: aquest «diestro» és justament el governador civil de la província.

En fer aquesta revelació el senyor Arroyo, la Cambra esclafà a riure.

Té el diputat per Palència grans censures per aquest governador, que tan poc afecte té a la dignitat del càrrec.

El ministre de la GOVERNACIO agraeix al senyor Arroyo la seva denúncia i li diu que procedirà de conformitat amb què demanin les circumstàncies, puix el càrrec de governador obliga als que l'exerceixin a comportar-se amb la discreció i la dignitat degudes.

Rectifiquen tots dos senyors.

El senyor VALLENZUELA s'ocupa de les grans pèrdues que s'han sofert a la província de Saragossa, com a conseqüència de les recents tempestes descargades allí.

Madrid, 16, 5'15 tarda.
El senyor VALLENZUELA descriu a grans trets les destrosses que als camps, en els pobles i en els canals han produït els temporals i demana al Govern que acudi amb la major urgència a reparar en la mesura del possible aquests danys.

Després formula un prec relacionat amb l'Assemblea de les Cambres de Comerç, recordant que el propòsit d'aquestes ha estat sempre el de col·laborar amb el Govern.

El ministre de FOMENT continua donant compte de les disposicions urgents que ha adoptat per a informar-se de la magnitud dels danys i en pressant els seus bons propòsits.

El ministre de FINANCES ofereix estudiar les conclusions de l'Assemblea, que li ha remès una comissió d'assembleistes.

El senyor VALLENZUELA en resumir, exposa els temors que el Govern procedeixi amb gran parsimònia, puix encara es recorda a Saragossa que en una altra inundació es rompé un pont en el terme de Cincovillas, que és de gran tràfic, puix posa en comunicació les dues meitats de la província, i es tancà a reconstruir-lo set anys.

El ministre de FOMENT ofereix pagar de la seva part el que pugui, però aquest cas no es repeteixi.

El senyor CARRION demana que als soldats que serveixen a l'Africa se'ls concedeixi un mes de permís per cada sis que romanguin en les.

El ministre de la GUERRA contesta que es procura per tots els mitjans i Alts Comissaris fer tan fàcil com sigui possible la situació d'aquells soldats, concedint el major nombre de permisos possibles.

Assegura que entre malalts i amputats hi ha una desena part del contingent d'Àfrica.

El senyor BELTRAN es planya de la febre que ha entrat als inspectors d'Hisenda a la província de València per a formar expedients per defraudació als comerciants que segueixen en el transport pràctiques antigues, contra les quals mai no han fet els representants del fisc.

Diu que els comerciants ho fan de bona fe i el que s'hauria de fer és treure'ls de la ignorància en que estan.

Per tot això sol·licita que s'annul·lin els expedients incoats fins ara i que no se n'incorin més.

BARCELONA

Enterrament

Aquesta tarda s'ha fet l'enterrament del senyor Domínguez, president del Sindicat Lliure de Banca i Borsa i del seu company Padró, assassinats a València.

Del local del Sindicat, carrer de Vinçó, 27, han conduït els cadàvers a la Basílica de la Mercè, on s'ha fet una absolta.

Després s'ha organitzat l'enterrament, passant pel carrer Ample, Rambla, cap a la plaça de la Universitat i Granvia.

Al carrer d'Urgell s'ha acomiadat el dol, i molts companys dels mortu han seguit fins al Cementiri.

L'enterrament ha estat molt solenne. Davant dels cotxe hi anaven piquets de guardies de seguretat a cavall i de peu, així com darrera el seguici.

Aquest era nombrosíssim, format per una corrua compacta que omplia els carrers en un llarg trajecte.

Els Bancs han tancat de tres a cinc i han tramés dues corones a la banca. Aquestes, junt amb les de la família i amics, omplien els cotxes.

ACTUALMENT

20 per 100
DESCOMPT

en tota classe de Jerseys, Sueters, Echarpes de seda i llana per a camp, platja i viatge

El mateix descompte en vanos

Vendes major i detall

CASA VILARDELL

Hospital, 36 i 38. - Sucursals Comte Asalto, 8. Carme, 73. Riera Baixa, 28. Fontanella, 17. Magatzem: Barba, 16 bis.

